

Havonta megjelenő tájékoztató és gondolatébresztő folyóirat a Krisztus visszajövetelét váróknak

2014.
július

Adventszemle

Curierul Adventist centenárium

Adventszemle

„Íme, Én hamar eljövök...”

Küldetésünk, hogy Urunkat, Jézus Krisztust dicsőítsük határtalan szeretete bizonyítékainak ismertetésével. Célunk az, hogy cikkeink és híreink által olvasóink jobban megismerjék a Megváltót, és reménykedve várják közeli eljövételét.

8

3 Vezércikk

Virgiliu Peicu

„Fel a szívvel!”

4 Hírszemle

- Romániai egyház
- Világegyház
- Eseménynaptár 2014 augusztusára és szeptemberére

7 Lelki élet

Mezei Áron

Testamentum Krisztus jó vitézének

8 Alapcikk

Iosif Diaconu

Curierul Adventist centenárius: Az advent hit és történelem ünnepe

12

12 Jelentés

Teodor Huțanu

Az Atya háza felé

16 Jelentés

Ioan Câmpian

Isten népének gyülekezete

20 Jelentés

Eduard Călugăru

Az áldás az Úré

23 Jelentés

Tervek és határozatok a 2014–2019-es időszakra

24 Archívum

Mihail Manea

Az imáról

27

27 Misszió

Laurențiu Gherghe

Valdens-lelkész Bákóban

28 Misszió

Daniel Dincă

Missziómunka az utcán

30 Gyermekoldal

Alina Chirileanu

Ki élt többet?

31 Szívtől szívnek

Marius Munteanu

A vacsora és a jókívánások... majd a Végén!

28

2014. július. A Romániai Hetednapos Adventista Egyház hitnevelő és tájékoztató havilapja. Megjelenik havonta az Unióbizottság irányításával.

Igazgató Ioan Câmpian-Tătar, Főszerkesztő Virgiliu Peicu, Iosif Diaconu Tanácsadók Marius Munteanu, Ștefan Tomoiagă, Eduard Călugăru, Florin Istrate, Mihai Maur, Aurel Neațu, Iosif Pașca, Georgel Pîrlitu, Szász Ernő, Különleges munkatársak Romică Sîrbu, Nelu Burcea, Daniel Chirileanu, Ioan Câmpian-Tătar, Florian Ristea, Fordította és szerkesztette Bartha Sándor, Tördelés Szöcs Erzsébet, Levelezési cím Curierul Adventist (Adventszemle), str. Cuza Vodă, nr. 12, Cluj-Napoca, jud. Cluj, cod 400107, Tel. 0740-100015 E-mail mezeiaron@yahoo.com, Website www.curieruladventist.ro, Nyomtatás Tipografia Fast Print, Șos. Cernica, nr. 101, Pantelimon, jud. Ilfov, Tel. 021/323 0020, Fax 021/323 0040

ISSN 1842 - 3361

„Fel a szívvel!”

Emeljétek föl a magasba szemeiteket! (Ésa 40:26 e. r.)

Az utóbbi időben bolygónk és világegyetemünk visszhangjaként tör fel a jajkiáltás: „Baj van! Konfliktusok, háborúk, harcok dúlnak mindenfelé!” Bármerre is mennénk, ez a pesszimista refrén uralja az élet dallamát. Néhány lelkészársammal az életről, az egyházzól, a családkról és Isten munkájáról beszélgettünk, a végső következtetés pedig ez volt: „Ez így nem jó. Már semmi sem olyan, mint régen.” Hogy is van ez? – villant fel bennem a kérdés. Én is éltem a „rég” világban, és emlékszem, hogy akkor is ugyanezt mondogatták az emberek, és mindannyian arra a korszakra vágytunk, ami most van. Hogyhogya az akkori emberek is ugyanazt a belülről kifelé haladó, és mindenkit egyetemesen foglalkoztató vívódást élték át, mint mi manapság?

Azt mondják, hogy a múlt század hetedik évtizede volt Romániában a legvirágzóbb időszak, de én éltem azt a kort, és nem emlékszem arra a jólétre, amiről ma beszélnek. Ugyanazok a nehézségeink, gondjaink és elvárásaink voltak akkor is, mint most. Miért panaszkodunk folyton? Vajon az aggodalmak és a borúlátás emberi természetünk része lenne?

Az egyik egyházi szolgálattevő nemrég elmondta, hogy mennyi nehézséggel találkozik munkája során. Egy idősebb testvér, aki fültánúja volt szavainak, megkérdezte tőle: „Vajon nem azért kaptad ezt a szolgálatot, hogy megoldd a nehézségeket? Ha nem lennének gondok, nem kellene ezt a szolgálatot végezned! Éppen azért vagy itt, hogy megoldást találj.”

Harcban állunk a bűnnel, a romlással és a sötétséggel, és igaz, hogy a problémák korszakát éljük, de nem az a legfontosabb, hogy léteznek gondok, hanem hogy megoldást kell találnunk. Úgy kell hozzáállnunk, hogy a gondok ne örökljék fel a lelkünket és az egészségünket.

Milyen szép lenne az élet, ha nem folyton az akadályokra gondolnánk, hanem a szép jövőre, a valóságos jelenre, amit Isten sokféleképpen tár elénk! Sajnálatos, hogy sokan közülünk engedjük magunkat megkötözni a gyengeség, a stressz láncával, és megfeledkezünk az Istennel, a ter-

mészettel és a felebarátainkkal való kapcsolatunk szépségeiről.

Nemrég olvastam Andrei Pleșu egyik könyvét, melynek címe nagyon megragadott: *Az élet elfelejtett szépségeiről*. Ez a cím tele van igazsággal és mélységesen elgondolkodtató. Terror alatt tartanak a megoldandó problémáktól való félelmeink vagy a bűnnel vívott harcunk. Magunkra hagyatva, eltévelyedve, a stressztől a végletekig megterhelve érezzük magunkat, negatív gondolatok és kritikus lelkület kínoz. Oda jutottunk, hogy már nincsenek érzéseink, gondolataink, képzelőerőnk, és beszűkülünk az önsajnálát kis világába. Természetesen nem azt állítom, hogy az élet csupa szépség, és mindig elkerülhetjük azt, hogy töprengjünk bizonyos helyzetekben; és nem mondom, hogy az előttünk álló út akadálymentes. De az apostol a következő szavakkal bátorít: „Nem egyéb, hanem csak emberi kísértés esett rajtatok: de hű az Isten, aki nem hágy titeket feljebb kísértetni, mint elszenvedhetitek; sőt, a kísértéssel egyetemben a kimenekedést is megadja majd, hogy elszenvedhessétek” (1Kor 10:13).

Pleșu fentebb említett könyvében az egyik fejezet címe így hangzik: „Fel a szívvel!” Én ehhez még hozzátennék: Fel a szemekkel! Tekintsetek az égre! Ne csüggedjete! Az élet nehézségeiben nem szabad megengednünk a negatív szemléletmódnak, hogy uralkodjon rajtunk! Ne a rosszat lássuk, hanem legyünk kiegyensúlyozottak és józanok a valóság, a vágyak és az álmok tekintetében!

Szellőztessük ki, engedjük be a fényt lelkünk zaklatott kamráiba. Ehhez naponta arra van szükségünk, hogy fellelegezzünk, hogy Isten jelenlétében időzzünk, hogy észrevegyük az élet és kapcsolataink örömeit és szépségét. Szakadjunk el minden bennünket körülvevő és belülről marcangoló rossztól. Mosolyogjunk gyakrabban, mondjunk le a mások által és másokkal szemben felállított perfekcionizmusról, legyünk érzékenyebbek az apró dolgok szépségeire, és valóban nagy „nyereség lesz az istenfélelem, megelégedéssel” (1Tim 6:6). ■

Virgiliu Peicu
a Curierul Adventist
főszerkesztője.

■ ROMÁNIAI EGYHÁZ

Az Adventista Unió Végrehajtó Bizottságának határozatai .....

A folyó év június 17-én tartott Végrehajtó Bizottság ülése során a Romániai Hetednapos Adventista Egyház intézményeinek élére új igazgatókat neveztek ki, és döntés született az Etikai-, valamint az Audit Bizottságok összetételével kapcsolatosan is.

1. OSZTÁLYIGAZGATÓK

- Eduard Călugăru: Keresztény Szolgálat Osztály
- Teodora Goran: Női Szolgálat Osztály (újabb kinevezés)
- Daniel Seniuc: Egészségügyi Osztály
- Adina Tomoiogă: Lelkészfelkészítők Egyesülete
- Ioan Câmpian-Tătar: Prófétaosztály

2. INTÉZMÉNYVEZETŐK

- Iacob Pop: Viată și Sănătate Kiadó (újabb kinevezés)
- Tiberiu Nica: Adventista Médiaközpont
- Robert Georgescu: ADRA Románia
- Marius Munteanu: Adventista Teológiai Intézet

3. KIADVÁNYIGAZGATÓK

- 1. Marius Munteanu: *Semnele timpului*
- 2. Ioan Câmpian-Tătar: *Curierul Adventist*
- 3. Daniel Seniuc: *Viață+Sănătate*

4. MISSZIÓMUNKÁÉRT FELELŐS ELNÖKI ASSZISZTENS

- Teodor Huțanu

5. ETIKAI BIZOTTSÁG – tagok

- Gheorghe Șchiopu, lelkész
- dr. Dan Constantinescu, egyetemi tanár, közgazdász
- Diana Gavajuc, pszichológus
- dr. Robert Ancuceanu egyetemi adjunktus, presbiter
- Dana Bordeianu, ügyvéd

6. AUDIT BIZOTTSÁG – tagok

- dr. Dan Constantinescu, egyetemi tanár, közgazdász
- Iuliana Ivănuș, könyvelő
- Androne Erika, ügyvéd

Forrás: Adventista Info, 683/2014. június 20.

Új igazgató az ADRA Románia élén .....

„Nehéz dönteni, amikor szereted, amit csinálsz! A döntéseket azonban megfelelő pillanatban, és a legjobb feltételek között kell meghozni. Éppen ezért, bár az ADRA Románia fejlődésének egy nagyon szép szintjére jutott el, eldöntöttem, hogy több időt szentelek a családomra” – nyilatkozta Sorin Goleanu testvér, amikor átadta az ADRA Románia vezetésének stafétáját.

Ennek értelmében tehát Robert Georgescu testvér, aki korábban Konsztancán volt lelkész, lett az ADRA Románia kinevezett igazgatója. A hivatalos átadásra 2014. június 19-én, csütörtökön került sor.

A Román Unió pénztárosa, Eduard Călugăru testvér értékelő szavakkal

illette Goleanu testvér és az ADRA csapatának munkáját. Szavai szerint „több ezer önkéntes munkája révén vált lehetővé, hogy az ADRA egy ennyire elismert és hatékony intézménnyé váljék.”

Az ADRA munkatársai és a tervek bemutatása után mindketten szólhattak néhány szót a jelenlévőkhöz. „Ha visz-

szatekintünk az elmúlt öt év munkájára, elmondhatom, hogy a tervek közül semmi sem válhatott volna valóra, ha nem támogatott volna Isten, ezért Őhozzá intézem a hála szavait” – jelentette ki Sorin Goleanu.

A maga során Robert Georgescu is értékelte az ADRA Románia háztáján tapasztalt kellemes hangulatot: „Ahogy beléptem ebbe a terembe, azonnal megéreztem a meleg, családi légkört, amely az ADRA Románia csapatában tapasztalható. Teljes szívből remélem, hogy számomra rövid lesz a beilleszkedési folyamat, és egy csapatot alkothatunk.”

Forrás: Adventista Info, 683/2014. június 20.

■ VILÁGEGYHÁZ

Ajánlások a felszentelés Teológiáját Tanulmányozó Bizottság legutóbbi ülése nyomán.....

A Felszentelés Teológiáját Tanulmányozó Bizottság (TOSC) júniusban tartotta negyedik, és egyben utolsó

munkaülését. Az egyetemi tanárok, egyházi szolgálattevők, lelkészek és laikus tagok között végzett, ezzel a témá-

val kapcsolatos, tájékoztató jellegű közvélemény-kutatás a következő három irányzatra derített fényt:

– a bizottság 40 tagja szerint „akár kizárólag a férfi lelkészek, akár a férfiak és a női személyek lelkészé szentelésének felelőssége az egyházi szervezeteinkre, intézményeinkre hárul.”

– 32 tag amellett szavazott, hogy „a felszentelés kizárólagosan a világegyház hatáskörébe tartozik, és csak férfiakra vonatkozik.”

– további 22 tag a harmadik lehetőség mellett szavazott: „Krisztus az egyház egyedüli Feje.” Ezzel tulajdonképpen egyetértenek abban, hogy létezik „egy bibliai modell a férfi vezető szolgálatára vonatkozóan, amelyet Krisztus vezetése alatt végeznek a felszentelt lelkészek.” Am e harmadik irányzathoz a következő ajánlást is hozzátoldták: „Az egyházvezetők legyenek felhatalmazva arra, hogy bibliai elvekre alapozva szabadon eldönthessék, hogy úgy a férfiak, mint a nők felszentelése alkalmas-e egy adott területre, régióra.”

Ted N. C. Wilson a Generál Konferencia elnöke a közvélemény-kutatás eredményének kihirdetése után szólt a bizottság tagjaihoz: „Miközben ebben a folyamatban haladunk előre, arra kérek mindenkit, hogy alázatosan és ne önkényesen járjon el.” Wilson testvér megköszönte a jelenlevőknek azt a nyi-

latkozatot, amelyet szavazat által egyöntetűen elfogadtak, s amely így hangzik: „A női személyek felszentelésével kapcsolatos nézeteltérések ellenére a Felszentelés Teológiáját Tanulmányozó Bizottság tagjai hűségüket fejezik ki a Hetednapos Adventista Egyház üzenete és küldetése iránt úgy, ahogy az ki van jelentve a 28 hitalapelvben.”

„Nyitottak és tisztességesek leszünk a kérdéskör megközelítésében” – biztosította Ted Wilson a bizottság tagjait, s bemutatta azon kulcsfontosságú lépéseket, amelyeket a következő hónapokban megtesz majd az egyház.

A világszéles egyház székhelyén néhány adminisztrációs csoport elemzi majd a bizottság írott jelentését, és az egyház Éves Ülésszaka elé terjeszti, amely Silver Springben, Marylandben lesz megtartva október 9–14 között. A Generál Konferencia vezetői meg-

ígérték, hogy a tanulmányozási folyamat összes anyagát és mellékelt dokumentációját a több mint 300 tagból álló Végrehajtó Bizottság rendelkezésére bocsátják, amely a maga során ajánlást fogalmaz meg a Generál Konferencia Ülésszakára, ami 13 hónap múlva veszi kezdetét a Texas állambeli San Antonio városában.

A TOSC feladata az volt, hogy behatóan tanulmányozza és elemezze a felszentelés kérdéskörét. Emellett meghallgatta minden egyes divízió véleményét. A bizottság nem úgy lett megszervezve, hogy a világszéles egyházat arányosan képviselje. Egy sokkal jobb képviseleti elemzésre a 2014-es Évi Ülésszakon, illetve a 2015-ös Generál Konferencia Ülésszakán kerül sor, ahol majd a képviselők vitatják meg ezt a kérdést.

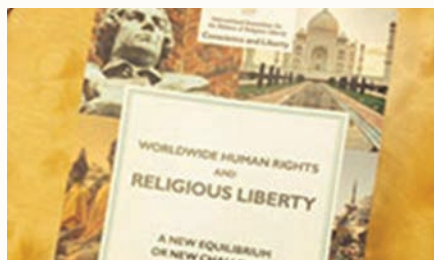
Az értekezlet végén Ted Wilson testvér kijelentette: „Mi még nem látjuk, milyen irányba vezet bennünket a Szentlélek ebben a kérdésben, ám töretlen hittel hisszük, hogy Isten megnyitja az utat, hogy egyháza képes legyen betölteni küldetését, a hármasszóangyali üzenet hirdetését a világnak.”

Forrás: *Adventista Info*, 682/2014. június 13.

Legyetek a vallásszabadság úttörői!

Az ENSZ Emberjogi Bizottságának XXVI. Ülésszakán (2014. június) megjelent a *Lelkiismeret és szabadság* kiadvány újabb kiadása. Ennek a kiadásnak a témája: „Emberi jogok és vallásszabadság – új egyensúly vagy új kihívás” (Worldwide Human Rights and Religious Liberty – A New Equilibrium or New Challenges). Ebből az alkalomból értekezletet szerveztek a következő témakörrel: „Emberi jogok, vallásszabadság és vallási kisebbségek a világban.”

A Genfben megrendezett eseményt a Vallásszabadságot Védő Nemzetközi Egyesület (VVNE) szervezte az ENSZ, az Európa Tanács, Kanada, Uruguay Köztársaság, Spanyolország

és Norvégia állandó külképviseleteivel együtt.

„Valóságos csoda, hogy az ENSZ szintjén tudtuk megszervezni ezt az eseményt, hiszen ez a legfontosabb emberjogi intézmény. Áldjuk Istent ezért, de azért is, hogy Genfben csatlakoztak hozzánk az ENSZ-küldöttek is. Ez egy

elég szokatlan dolog” – nyilatkozta Liviu Olteanu a VVNE főtítkára.

A *Conscience and Liberty – Worldwide Human Rights and Religious Liberty – a New Equilibrium or New Challenges* I. kötete „egy fontos eszköz, amely azt hangsúlyozza, hogy minden érdekelt fél fontos és számít a béke, az emberi- és vallásszabadsági jogok hirdetésében és védelmezésében” – mondta Liviu Olteanu.

A könyv cikkeket, sajtónyilatkozatokat és az ENSZ négy főtítkárának illetve az emberjogi biztosnak, nagyköveteknek, egyetemi tanároknak és vallási vezetőknek a nyilatkozatait tartalmazza. Továbbá olvashatók a VVNE

volt tiszteletbeli elnökeinek a cikkei és levelei, mint például Eleanor Roosevelt, René Cassin, Leopold Sédar Senghor, Mary Robinson és más volt főtitkároké, kezdve dr. John Nussbaummal.

Az értekezlet tájékoztatást nyújtott a résztvevőknek a 2013. január 17-én, a madridi Complutense Egyetemen tartott Nemzetközi Értekezletről, melyen fontos személyiségek jelentek meg az

ENSZ, az Európa Tanács, az Európai Parlament, Spanyolország kormánya képviselőjében, de jelen voltak vallási vezetők, egyetemi tanárok, diplomaták és nem kormányzati szervezetek képviselői is. Heiner Bielefeldt, a vallás- és lelkiismereti szabadság jelentésvéjének nyilatkozata szerint a VVNE Nemzetközi Értekezlete „jó példával szolgál, amelyet utánoznunk kell, azaz tulaj-

donképpen rendszeresen meg kellene ismételnünk.”

Dr. Liviu Olteanu a VVNE főtitkára a következő felszólítással zárta az értekezletet: „Legyetek a vallásszabadság úttörői! Mindenkinek vállalnia kell a felelősséget, és együttműködve támogassuk ezt a küldetést.”

Forrás: Adventista Info, 683/2014. június 20.

Brazília – szolgálat és missziómunka a labdarugó-világbajnokság idején .....

Bármilyen csoportosulás megjelenhet tevékenysége népszerűsítésére ott, ahol nagy tömegek gyűlnek össze. A brazíliai adventisták azonban azt állítják, hogy szolgálatukra vonatkozó tervük, melynek megnevezése: „Esperanca Brasil”, azt tűzte célul, hogy több legyen egyszerű brosúrák vagy kis emléktárgyak kiosztásánál.

háttagok mellett véradási kampányt is szerveznek.

Az adventisták két féle irodalmat osztanak ki: az Alejandro Bullon által írt *Egyetlen reménység* című könyv egymillió példányát, és a szexturizmus egyik áldozatáról szóló folyóiratot, mely tulajdonképpen a Dél-Amerikai Divízió idején átfogó kampányának („Breaking the Silence”) a témaköre is.

A Dél-Amerikai Divízió Ifjúsági Osztályának igazgatója, Areli Barbosa azt nyilatkozta, hogy a tevékenységek célja

a szolgálat és nem a versenyszellem népszerűsítése. „Hangsúlyozzuk, hogy ezek a tevékenységek nem azért lettek megszervezve, hogy embereket vonzzanak a stadionokba, vagy hogy a labdarugást népszerűsítsék, hanem előtünk áll egy hatalmas lehetőség, amikor beszélhetünk az embereknek Krisztusról” – mondta Barbosa.

A világszéles egyház Ifjúsági Osztályának igazgatója, Gilbert Cangy értékelő szavakkal illette az „Esperanca Brasil” projekt szervezőit, s elmondta, hagyománnyá vált, hogy az Ifjúsági Osztály kihasználja a szolgálat lehetőségeit, a fontos nemzetközi rendezvényeket, mint például az olimpia vagy világbajnokságok alkalmával adódó alkalmakat.

Forrás: Adventista Info, 682/2014. június 13.

■ ESEMÉNYNAPTÁR 2014 AUGUSZTUSÁRA ÉS SZEPTEMBERÉRE*

Időpont	Esemény	Helyszín	Felelős/Meghívott
augusztus 3–10.	Zene- és képzőművészeti tábor	Soborsin, Arad megye	Cristian Toma – Zenei osztályvezető, Bánáti Egyházterület
szeptember 1–12.	Kirándulás	Görögország	Ifjúsági Osztály – Bánáti Egyházterület
szeptember 26–28.	Keresztény Szolgálat Értekezlet	ITA, Cernica	Erika Puni, Mario Niño, Larry Evans – GK Paolo Benini, Corrado Cozzi – IED

* A fenti információk közül némelyek időközben változhatnak.

Testamentum Krisztus jó vitézének

„Te annakokáért, én fiam, erősödjél meg a Krisztus Jézusban való kegyelemben. És amiket hallottál sok bizonyosság által, azokat bízzad hív emberekre, akik másoknak tanítására is alkalmasak lesznek. Te azért a munkának terhét hordozzad, mint a Krisztus Jézus jó vitéze. Egy harcos sem elegendik bele az élet dolgaiba, hogy tessék annak, aki őt harcossá avatta.” (2Tim 2:1-4)

Az ember – főleg a fiatal – ritkán fogad el tanácsot, főleg ha kénytelenül hangzik el, és főleg ha idősebbektől jön. De ahogy telik az idő, egyre gyakrabban eszünkbe jutnak szüleink, nagyszüleink élettapasztalat ihlette, valaha meg nem értett szavai. Talán ők már nem is érték meg, mire tanácsaik, bölcs útbaigazításuk gyümölcsként beért az életünkben. Talán soha nem láthaták, hogy végül megfogadtuk, amit mondtak...

Pál tanítványának, Timótheusnak írt személyes gondolatai nekünk, Krisztus közvetlen tanítványainak is szólnak. Nem tudjuk, hogy Timótheus mennyire élt ezekkel mentora halála után, nem ismerjük az eredményt, hiszen alakja eltűnt a kora keresztény történelmi idő ködében, de Pál bizonyosságot tesz róla, hogy „te pedig követted az én tanításomat, életmódomat, szándékomat, hitemet, hosszútűrésemet, szeretetemet, türelmeimet, üldöztetéseimet, szenvedéseimet...” (2Tim 3:10-11)

Az apostol négy tanácsban fogalmazta meg a tanítványság lényegét:

1. Erősödjél meg a Krisztus Jézusban való kegyelemben!

Mielőtt elindulunk egy úton, időt szánunk a felkészülésre, testi és lelki értelemben. Beszerezzük, magunkhoz vesszük, amire szükségünk lesz, és átgondoljuk, hogy előre láthatóan mi minden történhet utazás közben. Útitervet is készítünk: hol állunk meg, kit viszünk magunkkal, kivel kell találkozoznunk út közben.

A tanítványság is utazás, sokszor nehézségekkel, bizonytalansággal terhelt, és ha nem néznénk rendületlenül a célra, ki sem bírhatnánk. Erő kell tehát ahhoz, hogy kimenjünk „Óhosszá a táboron kívül, az Ő gyalázatát hordozván. Mert nincsen itt maradandó városunk, hanem a jövődőt keressük” (Zsid 13:13-14). A lelki utazás során lehet, hogy néha a biztonságos „táboron kívül” kerülünk, és erőre, bátorságra van szükség ahhoz, hogy megmaradjunk a jó úton. Olyan erő ez, amit kegyelemből kapunk, mint Illés, amikor

evett a mennyei pogácsából és annak erejével eljutott az Isten hegyére.

2. Amiket hallottál, bízzad hű emberekre!

A tanítványság lényege, hogy miután megerősödünk, másokat is tanítványokká tegyünk. Ezt a misszióparancsot kapták az apostolok, és rajtuk keresztül mi is. De hogyan követhetnénk mások minket, ha nem látják, hogy tetteink azonosak azzal, amit mondtunk? „Mert nem beszédben áll az Isten országa, hanem erőben” (1Kor 4:20). Mielőtt tanítványokká tehetnénk másokat, meg kell erősödünk, és ennek az erőnek nyilvánvalóvá kell válnia az életünkben.

3. A munkának terhét hordozzad!

A teherhordozáshoz szintén erő kell, de elszántság is. Hiába erős a ló, ha nem akarja húzni a szekeret. Isten a Szentlélek kettős mértékét ígéri azoknak, akik szolgálni akarnak másoknak, és felvállalják az ezzel járó áldozatokat. Soha nem azért kapunk valamit Istentől, hogy azt megtartsuk magunknak, hogy a magunk javára használjuk fel. Jézus sem azért jött, hogy Neki szolgáljanak, hanem hogy Ő szolgáljon másoknak.

4. Egy harcos sem elegendik bele az élet dolgaiba!

Földi vándorutunk háborús övezeten vezet keresztül; a nagy küzdelem sodrásában élünk. A háború megváltoztatja azoknak az életét, akik ebben részt vesznek. A katonák nem folytathatják hétköznapi életüket, a csatára, annak megnyerésére összpontosítanak. Így van ez a tanítvány életében is: nem merülhet bele szórakozásba vagy pénzhajhászásba, mert nem ez a küldetése. Ha az eke szarvára tette a kezét, nem hátrálhat, nem foglalhatja le egyéb, ami elvonja figyelmét. Vagy e világ fejedelmének szolgál, vagy az eljövendő Úrnak, „lelkiekhez lelkieket szabván” (1Kor 2:13)! ■

Mezei Áron, szerkesztő

Curierul Adventist centenárium: AZ ADVENT HIT ÉS TÖRTÉNELEM ÜNNEPE

A *Curierul Adventist* folyóirat történelmében 2014. május 31-e úgy marad fenn, mint az első szám megjelenésének századik évfordulója. A *Curierul Adventist*, a Romániai Hetednapos Adventista Egyház hivatalos lapjának centenáriuma a cernicai Adventista Teológiai Intézet gyülekezeti termében volt megtartva ünnepélyes és hálatelt hangulatban.

Az eseményen jelen voltak a folyóirat volt szerkesztői, munkatársai, meghívottak és a *Curier* kedvelői. Claude Richli, az *Adventist Review* és *Adventist World* folyóiratok marketing-igazgatója volt az esemény különleges meghívottja. A Román Uniót pedig Marius Munteanu, a Romániai Hetednapos Adventista Egyház elnöke képviselte.

A délelőtti rendezvényen a jelenlevőknek alkalmuk volt feleleveníteni a *Curierul Adventist* történelmének legfontosabb eseményeit. Iacob Pop testvér, a Viața și Sănătate Kiadó igazgatója előadásában elmondta, hogy a folyóirat első száma 1914 márciusában jelent meg. Az első 35 évben *Cuirerul Misionar* nevet viselte, majd 1948 decemberében kapta a ma is használt *Curierul Adventist* címet. Az elmúlt évszázad alatt a folyóiratnak 11 főszerkesztője és 4 szerkesztőségi főtájkára volt.

A romániai egyházban a *Curier* szerepe legfőképpen a tagok tájékoztatása, emellett a szervezeti szabályok ismertetése, valamint a tagok lelki meggyőződésének megerősítése volt.

Ebből az alkalomból mutatták be a folyóirat elektronikus archívumát, azt a forrásanyagot, amelynek egyetlen adventhívő könyvtárából sem kellene hiányoznia. Az 1914–2013-as időszak közel 1000 folyóiratának anyagát két DVD-re rögzítették PDF-formátumban úgy, hogy kulcsszavak segítségével keresési lehetőség áll az érdeklődők rendelkezésére. Az archívum beszerezhető a Kiadványok Osztályon, 10 lejes áron.

Különleges pillanat volt a folyóirat szerkesztőinek és munkatársainak a felsorolása. Megemlékeztek mindazokat, akik az idők folyamán valamilyen módon hozzájárultak a *Curierul Adventist* megjelenéséhez. S ennek értelmében az értékelés és a hála egy jelképével lettek kitüntetve a szerkesztők, munkatársak, tördelőszerkesztők és korrektorok a lap megjelenése érdekében kifejtett munkájukért.

A lelki üzenetet Claude Richli testvér osztotta meg a hallgatósággal. Emlékeztetett, hogy értékelnünk kell elődeinket, akiknek a munkája tette lehetővé ezt a centenáriumi is. Az a tény, hogy „a bizonyságoknak ily nagy fellege” vesz körül, segít abban, hogy életben tartsuk a mennyei ígéretekbe vetett hitet és reménységet.

Az igeszolgálat után Marius Munteanu testvér ünnepélyes odaszentelődésre vezette a jelenlevőket, majd Dumitru Popa testvér hálaimát mondott.

A rendezvény második részében, amely délután zajlott, a „Ștefan Demetrescu” Adventista Teológiai Líceum kórusa tartott ünnepélyes hangversenyt a *Curierul Adventist* centenáriumi tiszteletére. Mihai Bejinariu karnagy vezetésével a kórus szolgálata a legünnepélyesebb és legszentebb érzelmeket váltotta ki a hallgatóságból az advent hit és reménység iránt. A koncert bemondója Beatrice Lospa volt, aki számos érdekességet osztott meg a hallgatókkal a *Curier* kulisszatitkaiból. Megható volt az a pillanat, amikor megemlékeztek azokról, akik Romániában életükkel fizettek advent hitükért.

A *Curierul Adventist* centenáriuma nem csak a folyóiratnak szentelt rendezvény volt, hanem a romániai adventizmus ünnepe is. Hitünk magasba emelésének, a lelki fogadalmak megújításának és az Isten iránti hálának az ünnepe volt. Valóban, mennyei vezetés és támogatás nélkül nem beszélhetnénk 100 elmúlt évről, mely időszak alatt a romániai egyházban olvasható volt a *Curierul Adventist*.

Centenárium azonban nem csak Cernicán zajlott. A folyóirat szerkesztői az egyház rendelkezésére bocsátottak olyan forrásanyagokat és ajánlásokat, amelyek lehetővé tették, hogy minden adventista gyülekezetben meg lehessen szervezni egy hasonló rendezvényt. Olyan jelzések érkeztek a szerkesztőségbe, hogy több tíz gyülekezet csatlakozott az eseményhez, míg más közösségekből

olyan hírek érkeztek, hogy később kívánják megrendezni a *Curierul Adventist* centenáriumát.

A *Curierul Adventist* havonta jelenik meg nyomtatott formában. Bővebb tájékoztatásért, valamint a folyóirat forrásanyagainak az elérhetőségéért keressék fel a www.curieruladventist.ro honlapot, vagy látogassák meg a folyóirat Facebook-oldalát. ■

Curier-centenárium a gyülekezetekben

Labirint

Egy százéves évforduló megünneplése sokak számára lehet, hogy csak álom marad, mivel csupán keveseknek adatik meg. Ezzel szemben a *Curierul Adventist* folyóirat centenáriuma annyira fontos esemény a romániai adventizmus számára, hogy a Labirint gyülekezet egy szép és ünnepélyes megemlékezést tartott ebből az alkalmából. S tette ezt annál inkább, mivel a folyóirat szerkesztősége ebben a gyülekezetben működött sok éven át.

A különleges program alatt a folyóirat történelmének bemutatása után következtek a testvérek felszólalásai, melyben kifejezték a kiadvány iránti érzelmeiket, véleményeiket, hangsúlyozva, hogy a *Curier* az idők folyamán támpontot jelen-

tett a romániai adventizmus lelki utazásában, s emellett hűen tükrözte az adventisták hitéletét. Nagyon sok ember számára a *Curierul Adventist* jelentette az egyedüli kapcsolatot az egyházi élettel, és ma, amikor olyan fontos szerepe van az információnak, szükség van egy olyan kiadványra, amely az igazságot mutatja be és azt, ahogyan az egyház viszonyul bizonyos eseményekhez.

A rendezvény befejezése után a tagoknak alkalmuk nyílt megtekinteni és fellapozni a *Curierul Adventist* kiállított, régebbi számait is.

Mélységes megilletődés és lelki érzékenység alkalmá volt ez, amikor hálát adhattunk Istennek a *Curierul Adventist* révén nyert gazdag áldásokról, s kifejezhettük még erőteljesebb ragaszkodásunkat a mennyei kegyelem ezen eszköze iránt. ■

Leonida Ghioaldă, lelkész, Labirint gyülekezet

Urleta

A Prahova megyei Urleta helység gyülekezetének tagjai 2014. május 31-én nem csak a *Curierul Adventist* folyóiratot ünnepelték, hanem arról is megemlékeztek, ahogyan teljesítette Isten ígéreteit, és oltalmazta romániai egyházát még a legnehezebb időkbe is. Szenvedéllyel fellapozva a *Curierul Misionar* megsárgult lapjait, hirtelen egy új, ismeretlen világban találtuk magunkat. De nem találkoztunk bánkódással vagy csalódással. Ellenkezőleg. A sorok között olvashattunk elődeink töretlen hitéről, áldozatkész, és nem utolsó sorban dicséretes, gyakorlatias lelkületükről.

Az urletai adventista gyülekezet Sámuelhez hasonlóan kiállítás formájában egy emlékoszlopot állított, mely révén Isten lett felmagasztalva az elmúlt 100 évben tapasztalt gondoskodásáért. A kiállítás, valamint a program összes alkotóeleme őszinte és ünnepélyes imádatra készítette a gyülekezetet. A *Curier* hasábjain között versek és énekek egyszerűségükkel, de ugyanakkor mély üzenetükkel nyerték el a jelenlevők tetszését.

A legrégebbi számok az 1930-as, 1935-ös, és az 1945-ös kiadások voltak. Összesen 170 példány került kiállításra, s az 1945-ös évfolyamtól kezdődően 1989-ig – az 1952-es évfolyam kivételével – legalább egy szám képviselt minden egyes évet.

A történelem bebizonyította, hogy Aki csodálatos módon vezette szüleinket, bennünket is kész vezérelni. Ezért várjuk oly nagy reménységgel az Ő eljövetelét! ■

Adrian Dorgo, az Adventista Teológiai Intézet mesterképzős hallgatója.

Resicabánya

A resicabányai kerület számára 2014. május 31-e különleges szombat volt. Áldásokban gazdag kerületi találkozót tartottunk, hogy megemlékezzünk a *Curierul Adventist* századik évfordulójáról. Ebből az alkalomból abban az előjogban volt részünk, hogy tudomást szerezhettünk egy adventista veterán megtérésének „titkairól” is.

A resicabányai gyülekezet egyik első tagja, Vasile Goicovici testvér megtérésének tapasztalata nagyon érdekes. A Krassó-Szörény megyei Radmina helységben született szerb nemzetiségű családban, ahol Istenfélelemben nevelték a 9 gyermeket.

Vasile, a legfiatalabb gyerek, testvéreihez hasonlóan már gyerekkorában Istent kereste. Húsz évesen nagy megpróbáltatás érte, amikor egy munkatársának segített egy autóbust megjavítani, s egy baleset folytán hosszú időre ágyba került. Az 1965–1966-os év telén az orvosok deréktáji csigolyatörést állapítottak meg nála és három hónapra gipszbe tették.

Míg ágyban fekvő beteg volt, a családot Pojena (CS) helységből Drăgoi Damaschin adventista látogatta, aki a fronton ismerte meg az advent hitet. Damaschin megfigyelte, hogy az ifjú igencsak érdeklődik a lelkiek iránt, ezért a *Curierul Adventist* 15. számát adta kölcsön neki, amelyeket Vasile különleges érdeklődéssel olvasott ki. Azóta emlékszik olyan szerzők neveire, mint Marin Pârvan, Aurel Pălășan és mások, akik írásaik által közölték az akkori nemzedékkel az igazságot.

S mivel Vasile a nagy döntések meghozatalának időszakában volt, arra gondolt, hogy csatlakozik a baptista egyházhoz, amelynek már tagja volt hét testvére, azonban a *Curierul Adventist* folyóiratnak köszönhetően megismerte az igazságot, változtatott gondolkodásmódján, és 1966. augusztus 20-án szövetséget kötött az Úrral, és a Hetednapos Adventista Egyház tagja lett. Vele együtt egy másik családtagja, Rada is megkeresztelkedett.

Adj a Úr, hogy a mai *Curier* révén sok ember megismerhesse Istent! ■

Natanael Jigău, segédlelkész, Resicabánya

Iosif Diaconu
a *Curierul Adventist*
szerkesztője

Az Atya háza felé

Teodor Huțanu elnöki jelentése, mely elhangzott a 2014. április 20–21-én megtartott Választási Közgyűlésen

„És füleid meghallják a kiáltó szót mögötted: ez az út, ezen járjatok; ha jobbra és ha balra elhajoltok” (Ésa 30:21)

Határozott stratégiával indultunk el, de ennek ellenére a most záruló mandátum utazás volt az ismeretlenbe, mely a Tűz- és Felhőoszloptól való függőség jegyében zajlott, s ami alatt folyton az egyház Fejének a vezetését kerestük. A napfényes napok sötétekké váltották egymást, és voltak kellemetlen események is, ám ma teljes meggyőződéssel állíthatom, hogy Isten sosem hagyott el bennünket. Ezért most alázattal mondok hálát mennyei Atyánknak.

„Imádkozz és dolgozz” – volt a jelmondat, mely alatt jártunk a legutóbbi választási közgyűlés által elfogadott tervek és határozatok útját. A lelkiség, azonosság és a misszió megnyilvánulásai a világszéles egyház központjából érkező irányzatok jótékony befolyásában részesültek. „Megújulás és reform”, „Olvasd a Bibliát”, „Missziómunka a nagyvárosokban”, „A nagy küzdelem” – projekt, vagy az egészségügyi missziómunka ma már ismert fogalmak, amelyeket alkalmaz a romániai adventista egyház is.

Visszatekintés: 2009–2014

Ezen időszak eseménysorozataiból megemlítek csupán néhányat, amely értékes támpontként szolgál advent történelmünkben: Mihail Belina Czechowsky romániai látogatásának 140. évfordulója (1870–2010); román és magyar nyelvű evangelizációk (2011); a Generál Konferencia pénztárosának látogatása (2012); a Generál Konferencia elnökének látogatása (2012 június); a Viața și Sănătate Kiadó új székhelyének felavatása (2012 november); a Generál Konferencia megalakulásának 150. évfordulója (1863–2013); a romániai advent mű megszervezésének centenáriuma (1913–2013); Amazing Facts evangelizáció (2013 december); az új énekeskönyv 2013-as kiadása; *Curierul Adventist* centenáriuma (1914–2014); az Adventista Teológiai Intézet 90. évfordulója (1924–2014); a Speranța TV 7, illetve

a Radio Vocea Speranței 3×7 éves évfordulója (2014). Emellett számos helyi gyülekezet tartott megemlékező és odaszentelődési istentiszteletet.

Ebben az időszakban az osztályvezetők jelentéseiben már ismertettük egyházi tevékenységekben aktívan kivettük a részüket az egyházterületek és intézmények alkalmazottai. A különleges programok – „A nagy küzdelem”, „Missziómunka a nagyvárosokban” – általános mozgósítást igényeltek. Az unió és az egyházterületek számára a cél-városokban különböző programokat szerveztek a helyi viszonyok figyelembevételével, s emellett *A nagy küzdelem* projekt – román és magyar nyelven – 2012 óta még mindig az „év könyvét” képezi.

A kiadványok forgalma azt mutatja, hogy egyházunk a missziós könyvekre összpontosít, a tagok nagy mennyiségű kiadványt vásárolnak föl, hogy továbbadhassák embertársaiknak. Hálát adunk Istennek a Viața și Sănătate Kiadó új székhelyéért, amely megfelelő munkakörülményeket biztosít a kiadványok munkájában végzett szolgálatnak. Az Inter-Európai Divízió, és a hazai egyház anyagi támogatásával maga az építkezés kevesebb mint öt hónapot vett igénybe. Ezért mondhatjuk el ma hálátel szívvel: „Áldott legyen az Úr!”

A cernicai Adventista Teológiai Intézet számára az utóbbi öt év minden szempontból megerősítő volt: akadémiai szempontból a négy tanulmányi programból három az engedélyezéstől eljutott az akkreditálásig; az adventista tanári kar, bár ha változásokat is kellett eszközölni, kiegészült, megerősödött és akadémiailag fejlődött, emellett az intézményt folyamatosan népszerűsítettük, hogy még vonzóbb legyen a diákok számára. S az Adventista Akkreditációs Bizottság (AAB) akkreditálása még inkább bátorít, hogy folytassuk a befektetést a romániai adventista felsőoktatásba.

A 600 hálózaton át sugárzott Speranța TV előtt megnyílt a lehetőség, hogy eljusson 18 millió nézőhöz. A Radio Vocea Speranței 53 helyi adóval rendelkezik, melyekből 49 napi 24 órás adást sugároz. A RVS hetente 77 műsort készít, a Speranța TV pedig heti 60 munkaóránál 50-et. Magyar nyelven jelenleg hat adásunk van hetente. A Nemzeti Audiovizuális Tanács a kötelező („must carry”) programok közé sorolta a Speranța TV adásait, és a dr. Costin Dinu által készített „Az emberi szervezet csodája” című műsor APTR díjat kapott, s ez is azt mutatja, hogy televízióadónk tiszteletreméltó helyet foglal el a romániai médiában. Legfőbb célunk az adventista és a nem adventista nézők és hallgatók lelki jóléte, s ez ösztönzi az Adventista Médiaközpont minden missziós erőfeszítését.

Statisztikák

Bár fényes, egyházunk jelenlegi állapotának vannak árnyoldalai is, ezért kell kiegyensúlyozott látásmódra törekednünk. Az adatok azt mutatják, hogy ma 742 taggal vagyunk kevesebben, mint 2009-ben. Az utóbbi öt évben megejtett 8399 keresztség nem tudta fedezni az összes „vesztéséget”. Tagjaink közül 5714-en – nekik nevük és családjuk volt – befejezték futásukat,

megpihentek boldog reménységünkben, s közéjük 29 lelkész is tartozik.

A 2280-as szám pedig azok számát jelöli, akik ez idő alatt elveszítették a tagságukat. Az elköltözések további 601 tagot jelentettek. A diaszpóra még mindig tagokat vonz a nyugati országokba. Áldva legyen az Úr azért, hogy továbbra is lelkeség és missziós lendület jellemzi a külföldre távozókat, s ezzel más tájakon járulnak hozzá az evangélium ügyéhez.

A statisztikai elemzésben nem kerülhetjük el, hogy ne vegyük figyelembe az egyház lelki életét. A valóságnak pozitív, de negatív hatásai is vannak. A Generál Konferencia a következőkre helyezte a hangsúlyt: az önazonosság felvállalása; a világ és az egyház közötti egyre határozottabb választóvonal; a kezdeti tiszta kegyességhez való visszatérés; az advent elődöktől kapott eszmények újra felvállalása. A romániai adventista egyház ilyen irányú törekvései még folyamatban vannak, s ez mozgósítást és kitartó erőfeszítést igényel.

Ezzel egy időben egyházunkon épp most sörpör át a női személyek felszentelésével és a homoszexuálisokhoz való viszonyulásunkkal kapcsolatos vita. A különböző teológiai irányzatok miatt a világszéles vezetés arra kényszerült, hogy

újra kiálljon a teremtés mellett, és a félreértések elkerülése végett újrafogalmazzon egyes hitalapelveket. De nekünk is meg vannak a saját „forró” kérdésköreink, amelyek elrabolják az időnkét és elfordítanak a missziómunkától. A Felszentelés Teológiáját Tanulmányozó Bizottság 2014 januári ülésén Mark Finley testvér felhívást intézett az egyházhoz, hogy törekedjünk az egységre, és minél előbb térjünk vissza a missziós erőfeszítésekhez. Ez a felhívás a romániai advent családnak is szól.

Az egyház valós tevékenysége a tagok számára tükröződik. A Generál Konferencia 2013-as, novemberi találkozóján, melynek tematikája a taglétszám növekedése és a tagok megtartása volt, hangsúlyozták, hogy egyházunk nem csak evangelizáció révén növekszik, hanem a tagok megtartása által is. Világszinten az utóbbi 50 évben 3 új megkeresztelt tagból egyet elveszítettünk. Az utóbbi évszázadban pedig ez a szám 43 a 100-hoz. Ezért jelent létszámnövekedést a tagok megtartása. A dél-afrikai példa is ezt támasztja alá: annak ellenére, hogy a tag-bejövetelek száma csökkent, nőtt a taglétszám, mivel mindent megtesznek az újonnan megkereszteltek megtartása érdekében.

Uniónk számára a gyerekek, az ifjak és az újonnan megkereszteltek, valamint a többi tag megtartása mindig is prioritás volt, és mindig az is lesz. Az ifjak akkor maradnak az egyházban, ha van okuk rá, ha a gyülekezetben jelen vannak az advent önzonosság jegyei, és ha bevonjuk őket a stratégiák kidolgozásába és megvalósításába. Az az elvárásuk, hogy az Adventista Egyház legyen méltó nevéhez és történelméhez, de a prófétikus jövőhöz is, amely ösztönzést és valós alternatívát nyújt napjaink zavaros lelkisége közepette.

Tájainkon az adventizmus egy ellenséges vallási környezetben fejlődött, s ezt a közeget elnyomás és ellenszegülés jellemezte misszionáriusaink hirdetett üzenetével szemben. Maga a hitvallásunk is provokálónak tűnt újszerűségével, mivel a tiszta bibliai Igére épült. S bár kirívónak tűnt ebben a vallási környezetben, a romániai adventista egyház fejlődött, és befolyását nem lehetett sem figyelmen kívül hagyni, sem elhallgattatni.

Ma olyan társadalomban élünk, amely ismeri és becsüli értékeinket és teológiai meggyőződéseinket, és megengedi, hogy kifejezzük missziós szemléletmódunkat, s mi ehhez megáldattunk

minden szükséges eszközzel. Ennek ellenére missziós befolyásunk egyenes arányban csökken a rendelkezésünkre bocsátott mennyei lehetőségek nagyságához képest. A valamikori kirívóság nem bizonyult hátránynak a múltban, ám a különbözőségek „megédesítése” kártékonyan befolyásolja önazonosságunkat és azt, hogy mennyire vonzódnak hozzánk az emberek.

Az ítélet órája

Mint az ítélet órájában, úgy állok ma Isten és az egyház előtt ezen a választási közgyűlésen, s teszem ezt a mennyei kegyelemnek köszönhetően méltatlanul és hálaival azért az elhívásért, mely alapján a romániai advent műben dolgozhattam. Egyre erőteljesebben ötlék elém egy ihletett idézet: „A menny figyeli, hogy a felelős állásban levők hogyan végzik sáfárkodásukat” (*Az evangélium szolgálói*, 495. old.).

A menny, és képviselői által a Romániai Adventista Egyház közösen elemzi az utóbbi öt évben megtett utat. A kegyelem által kapott örömek mellett vannak elszomorító dolgok is. Bár egyházunk mindent megtett és feláldozott, számbelileg még mindig nem sikerült elérnünk a 2009-es év szintjét. Egyes lelkészek felkavaró botlásai közé sorolható egy unióbizottsági tagé is, s ezért vagyunk a kilencből ma már csak nyolcan. Köszönetet mondok munkatársaimnak a felelősségek átvállalásáért, amivel azt tették lehetővé, hogy a mű tovább haladhatott előre.

Kihasználom ezt a pillanatot, hogy hálámat fejezzem ki azért az együttműködésért, amelyet tapasztaltam az unió bizottsága, a végrehajtó bizottság, valamint az egyházterületek és az egyházi intézmények vezetőinek részéről. Köszönöm hitközösségünk családtagjainak őszinte szívből jövő imáit, figyelmeztetéseit, a feddéseket és a bátorításokat.

„Ismerjük az időt”

Különböző teológiai irányzatokkal, és ellenséges érzületű adminisztratív felfogásokkal kellett szembenéznünk, amelyek különösen egyes hitalapelvek és az anyagiak ellen irányultak, de emellett sugallták bizonyos engedmények bevezetését, sőt a hagyományos adventista szabványról való lemondást is. Ide sorolhatnám a lényegtelen tematikájú feszültségeket, amelyek kihívást jelentenek, s az a céljuk, hogy elvonják az egyház figyelmét a kegyelmi idő közelgő lezárásáról és a jelen idő valós jelentőségéről.

Isten olyan erőforrásokat és sosem tapasztalt lehetőségeket adott a romániai adventista egy-

ház kezébe, amelyek arra szólítanak fel, hogy késelem nélkül lássunk munkához, míg nappal van. Nem engedhetjük meg magunknak, hogy figyelmen kívül hagyjuk a prófétikus jelzéseket. A 2011-es év végén és a 2012-es év kezdetén a magyarországi hittestvéreinkért imádkoztunk, amikor fennállt annak a veszélye, hogy törvényen kívül helyezik ottani egyházunkat. Hálásak vagyunk Istennek közbelépéséért, ám tudjuk, hogy ilyen kezdeményezések bármikor előbukkanhatnak. Egyre több próbálkozás jelenik meg arra vonatkozóan, hogy a protestantizmust visszavezessék az „anyaszentegyházba”, s újra felbukkannak a törvénykezési próbálkozások a hét első napjának megünneplésére vonatkozóan, s mindez jól ismert prófétikus jelzéseket képez. A vég sokkal közelebb van, mint gondolnánk.

Az imádatra vonatkozó kézikönyv megfogalmazása, a szombatról szóló anyagok és értekezletek, az Adventista Ifjak Világnapja kezdeményezés, az AMiCUS adventista egyetemista szervezet, az ASI által támogatott kezdeményezések, a missziós kiadványok lelkes osztogatása, az évi ima- és odaszentelődési hetek, a lelkészi felkészítők – hogy csupán néhányat említsek – mind olyan fáklyák, amelyeket egyházunk gyújtott lánggra, s amelyek kellő figyelmet és komolyságot követelnek a munkában.

A nemrégiben megszervezett bibliai falu, amely premier volt Európában, olyan visszhangokat keltett, amely túlmutat azon a nemes célon, hogy szerettük volna megismertetni kortársainkkal a Szentírást. A megújulás, reform és missziómunka – ez az a jövő, amelyet áhítunk világszinten, beleértve a mi uniónkat is minden egyes tagjával együtt – jelenti a kezdeti kegyességhez való visszatérést. A bibliai falu szolgáltatta számunkra ezt a különleges felhívást, ezért döntöttem úgy, hogy jelentésem végén teszek róla említést. Áldva legyen az Úr ezért a kezdeményezésért, és azokért, akik hozzájárultak megvalósításához. És továbbra is Urunk segítségével reménykedünk, hogy fel tudjunk emelkedni az Ő elvárásainak mértékére.

Most, e választási közgyűlésen hálaival jelenthetjük ki: „Mindaddig megsegített minket az Úr!” (1Sám 7:12). Szintén Ő az, akinek van hatalma és azt akarja, hogy egyházunk jövője még jobban tükrözze a mennyei tervet. Egyházunk útjának eme határkövénél a felénk forduló Istenbe vetett hittel zárom szavaimat Habakuk próféta imájával: „Uram! Évek közepette keltsd életre a te munkádat, évek közepette jelentsd meg azt!” (Hab 3:2). Ámen! ■

Teodor Huțanu
a Romániai Hetednapi
Adventista Egyház
elnöke volt 2005–2014
között.

Isten népének gyülekezete

Ioan Câmpian-Tătar testvér jelentése
az Adventista Unió Választási
Közgyűlése alkalmával

„Szóla pedig az Úr Mózesnek a Sinai pusztájában,
a gyülekezet sátorában... mondván: vegyétek számba
Izrael fiainak egész gyülekezetét.” (4Móz 1:1-2)

A statisztika már ősidők óta fontos eszköz volt Isten népének megszámlálásában, éppen ezért van a Bibliában egy könyv, amelynek alcíme „Az Izraeliták megszámlálásáról való könyv”. Ebben, főleg az első fejezetekben, megtaláljuk minden törzs 20 éven felüli férfi tagjának számát, amely egész Izraelben 603 550 főt tett ki.

Az embereket mindig is csodálatba ejtették a számok és statisztikák. A Biblia azonban azt mondja, hogy nem minden esetben a nagy létszám jelenti a hatalmat, hanem ellenkezőleg, sokszor épp gyengeséget jelent. Gyakran hajlunk arra,

hogy mindent a szám adatok fényében lássunk. Számszerűsítjük az egyház sikerét, hatékonyságát úgy, mint a körülöttünk levő anyagi világ, amely többre értékeli a szám adatokat, mint a tartalmat. Ennek ellenére létezik a Számlálás könyve, létezik statisztikák, nyilvántartások, amelyek szépítés nélkül tükrözik azt a valóságot, ami néha fáj.

I. TAGSÁG

Az utóbbi öt évről alkotott összkép érdekében mutatjuk be a 2009–2013-as időszak nyilvántartását.

1. táblázat
Tagsági nyilvántartás
2009–2013

Év	Taglét- szám év elején	BEJÖVETEL			KIMENETEL			Különbség +/-	Taglét- szám év végén	
		Kereszttség	Szavazat	Ajánlólevél	Ajánlólevél	Elhunyt	Kizárt			Eltűnt
2009	67 393	2 077	106	1 152	1 346	1 096	648		-3	67 635
2010	67 635	1 828	118	954	981	1 173	692	59	-26	67 604
2011	67 604	1 548	102	1 039	1 413	1 204	565	52	-26	67 033
2012	67 033	1 488	106	774	740	1 122	523	48	-142	66 826
2013	66 826	1 458	77	971	1 011	1 119	452	46	-53	66 651
ÖSSZESEN		8 399	509	4 890	5 491	5 714	2 880	205	-250	

Az említett időszak elején uniónkban 67 393 tag volt, a végén pedig 66 651. Érzékelhető a folyamatos csökkenés (ez alól kivételt csupán a 2009-es év képez). Ennek értelmében az ötéves periódus végén 742 taggal voltunk kevesebben.

Kereszttség és szavazat által 8908 tag lépett be az egyházba, azonban kizárással 2880, és halálessel által 5714 tagot veszítettünk el. A létszámcsökkenés másik oka az ajánlólevéllel távozott, illetve bejött tagok közötti különbség (ez csupán

2. táblázat
Veszteség/növekedési
arányok 2009–2013

Év	Kereszt- ségek	Keresztiségek száma/100	Kizárások	Kizárások/ 100 tag	Veszteségek (%)	Elhalálozás	Elhalá- lozás/100 tag	Nettó növekedés	Nettó növekedés (%)
2009	2 077	3,1	648	0,96	31,1	1 096	1,6	+ 242	+ 0,36
2010	1 828	2,7	692	1,02	37,8	1 173	1,7	- 31	- 0,03
2011	1 548	2,3	565	0,84	36,4	1 204	1,8	- 571	- 0,84
2012	1 488	2,2	523	0,78	35,1	1 122	1,7	- 207	- 0,31
2013	1 458	2,2	452	0,68	31,0	1 119	1,7	- 175	- 0,26
	8 399	2,5	2 880	0,71	34,2	5 714	1,7	- 742	- 0,21

látszólagos veszteség, mivel ezek a tagok – elméletileg – tovább is egyháztagok, csakhogy más országokban). Ez a különbség tehát 601 tagot jelent, amelyhez hozzáadódik a 455 eltűnt tag, és a különbségek összeadásából származó számadat. Ha eltekinténénk e két utolsó számadattól, akkor nagyon enyhe növekedést jegyezhetnénk.

A keresztségek, kizárások és elhalálozások taglétszámhoz viszonyított arányát tekintve, valamint a tényleges növekedés megtekintése érdekében mutatjuk be a 2. táblázatot.

Uniószinten az utóbbi öt évben a száz taghoz viszonyított keresztségek száma 2,1 (a legutóbbi

tanulmányok szerint legalább 4 kellene legyen). A kizárások pedig 0,71, az elhalálozások pedig 1,7 a százhoz (a romániai elhalálozási ráta 11,3 az ezerhez), a nettó növekedés pedig -0,21%. Egy hosszabb távú, az utóbbi tíz évre kiterjedő dinamikát mutat be a 3. táblázat.

Az utóbbi 10 évben 3 811 taggal csökkent a létszám, 70 462 tagról 66 651 tagra. Az egyedüli év, amikor pozitív volt a mérleg, az a 2009-es. Kizárások által veszítettünk el 6 489 tagot, ennek értelmében a keresztségekhez mért veszteségek száma 37%, s az utóbbi 15 évben a Román Unió ajánlólevél által elveszített további 7935 tagot.

3. táblázat
Összehasonlítási
táblázat 2004–2013

	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Taglétszám	70 642	70 240	69 816	68 860	67 393	67 635	67 604	67 033	66 826	66 651
Kizárás	887	642	746	843	792	648	751	598	523	452
Keresztség	2 302	1 715	2 102	1 666	1 667	2 077	1 828	1 548	1 488	1 458
Veszteségek (%)	38	37	35	50	47	31	37	39	35	31
Növekedés (%)	-0,45	-0,57	-0,60	-1,38	-2,17	+0,36	-0,03	-0,84	-0,31	-0,26

A 2013-as év számadatai egy kevésbé kellemes tényre derítenek fényt, és pedig arra, hogy az utóbbi 15 évben ekkor jegyeztük a legkevesebb

keresztséget (1 458). A 4. táblázatban bemutatjuk az egyházterületekre leosztott számadatokat.

4. táblázat
Taglétszám
2013

Egyházterület	Gyülekezetek	Csoportok	Taglétszám év elején	BEJÖVETEL			KIMENETEL				Különbség +/-	Taglétszám év végén	Növekedés (%)
				Keresztség	Szavazat	Ajánlólevél	Ajánlólevél	Elhunyt	Kizárt	Eltűnt			
Bánát	114	40	6 841	148	13	109	92	103	33	2	-14	6 867	+0,38
Moldva	239	40	12 670	239	12	134	155	152	74	0	-25	12 649	-0,17
Munténia	261	63	18 858	456	30	325	346	392	155	44	0	18 732	-0,67
Olténia	206	51	11 533	248	3	164	169	239	99	0	-15	11 426	-0,93
Észak-Erdély	127	18	7 718	162	17	147	174	115	35	0	+1	7 721	+0,04
Dél-Erdély	150	32	9 206	205	2	92	75	118	56	0	0	9 256	+0,54
ÖSSZESEN	1 097	244	66 826	1 458	77	971	1 011	1 119	452	46	-53	66 651	-0,26

A 66 651 tagnak 1 097 gyülekezet áll a rendelkezésére, ami 60,7 tagot jelent gyülekezetenként. Ez a szám azonban változik a taglétszám és a terület függvényében.

A kevesebb mint 15 tagot számláló közösség száma 154, ami 14%-ot tesz ki, miközben a 16 és 200 tag közötti gyülekezetek 81%-ot tesz-

nek ki. A több mint 200 taggal rendelkező gyülekezetek 4%-ot képeznek.

5. táblázat
Gyülekezeti
besorolás taglétszám szerint

Gyülekezetek	15 tag vagy annál kevesebb	16–50 tag	51–200 tag	200 tag fölött
	154	551	344	48

Ami pedig a városi/vidéki környezetet illeti, az 1 097 helyi gyülekezetnek csupán 25,4%-a található városban, a fennmaradó 74,6% vidéki környezetben van.

6. táblázat
Gyülekezeti besorolás elhelyezkedési szempontok alapján

Gyülekezetek	Városban	Vidéken
	279	818

A tagok 43%-a városban, míg 57%-a vidéken él. Összehasonlításként, Románia összlakosságának 55%-a él városban és 45%-a vidéken.

A taglétszám közel 60%-a női személy, míg 40%-a férfi.

Különleges figyelmet érdemel a 7. táblázat, amely bemutatja a taglétszámot korcsoportok szerint.

Aggasztó a 20 évnél fiatalabb, megkeresztelt tagok alacsony száma, valamint a 65 év fölöttiek nagy aránya (40%). Az Ifjúsági Osztály további számadatokkal szolgál, s ezt a 8. táblázatban ismertetjük.

7. táblázat
Gyülekezeti tagok életkor szerint

Taglétszám	20 év alatt	21–40 év	41–65 év	65 év fölött
	1 425	16 921	21 475	26 830

A legutóbbi kimutatások szerint világszinten 51%-át veszítjük el a 18 és 29 év közötti korosztálynak.

A legutóbbi népszámlálás alapján hazánkban 285 lakosra jut egy adventista, egy helyi gyülekezetre pedig 17 359 lakos jut. Ez a szám mutatja az egyház jelenlétét, láthatóságát a társadalomban.

8. táblázat
Gyermekek/Ifjak

Gyermekek/ ifjak	0–3 év	4–10 év	11–18 év		19–25 év	
	1 854	4 855	Nincsenek megkeresztelve	Megkeresztelt tagok	Nincsenek megkeresztelve	Megkeresztelt tagok
			4 650	962	950	2 401

A legutóbbi romániai népszámlálás során 80 944 személy vallotta magát adventistának. A legtöbben Maros megyében (9 060), majd ezt követi Teleorman megye 6 554 személlyel. Érdemes megjegyezni, hogy az egyházi nyilvántartásban a taglétszámot tekintve Teleorman megye áll az élen 5 764 taggal, a második pedig Maros megye 5 484 taggal.

A 2012-es évtől kezdődően a Generál Konferencia főtitkársága két új bejegyzést kér a jelentésben: jelenlét jegyzése az istentiszteleten, illetve a szombatiskolában.

Megjegyzendő, hogy az istentiszteleten, illetve a szombatiskolában részt vevő személyek száma az összejelenléthez viszonyított, beleértve a vendégeket és hozzátartozókat (gyerekek, fiatalok) is.

9. táblázat
Jelenlét istentiszteleten/szombatiskolában 2013

Egyházterület	Taglétszám	Jelenléti átlag az istentiszteleten	Jelenléti arány az istentiszteleten (%)	Jelenléti átlag a szombatiskolában	Jelenléti arány a szombatiskolában(%)
Bánát	6 867	5 061	71	3 707	53
Moldva	12 649	10 181	80	9 387	74
Munténia	18 732	12 775	68	10 071	54
Olténia	11 426	8 343	73	7 510	66
Észak-Erdély	7 721	5 677	74	4 555	59
Dél-Erdély	9 256	6 960	75	5 408	58
	66 651	48 977	74	40 638	61

II. SZEMÉLYZET

Uniónknak 2013. december 31-én 330 felszentelt lelkésze, 47 segédlelkésze és 21 gyakornok lelkésze, valamint 290-es taglétszámú kiszolgáló személyzete volt, akik az egyházterületeknél, az uniónál és különböző intézményeinknél dolgoznak. Ebben az időpontban 73 akkreditált nyugdíjas lelkészt jegyeztünk. A lelkészi kar átlagéletkora 43 év, és átlagban egy lelkészre 213 tag jut. A 2009–2013-as időszakban 73 lelkészt szenteltünk fel, és 14-en vonultak nyugdíjba. A következő öt évben 20 lelkész éri el a nyugdíjkorhatárt, a következő tíz évben pedig összesen 66.

III. VILÁGSZÉLES EGYHÁZ

Világszinten 2012 a tizedik évet jelentette, amelynek során egyetlen évben a keresztségek száma meghaladta az egymilliót (1082654). A 2012-es év végén a teljes taglétszám 17881491 fő volt, ami 2,24%-os növekedést jelent az egy évvel korábbi számadatokhoz képest. A helyi gyülekezetek száma pedig elérte a 74299-et. Az Inter-Európai Divízió a 2012-es év végén 177874 tagot számlált, s ennek 37,5%-a Romániában van.

IV. KÖVETKEZTETÉSEK

Vannak olyan vetületek, amelyekre nem tér ki a statisztika. A nyilvántartás nem tükrözi sem az energiát sem az időt, ami befektetésre került minden egyes lélek keresztsége érdekében, és nem tér ki a missziómunkában részt vállaló tagok számára sem. A számadatok nem beszélnek arról sem, hogy bizonyos földrajzi tájakon miként fogadják az emberek az evangéliumot. A számok nem tudják kifejezni a menny értékelését erőfeszítéseinkre vonatkozóan, és nem tudják megjósolni a végső eredményeket sem.

Mindezek mellett azonban a statisztikai adatoknak meg van a saját üzenetük, s ezért van rájuk szükség. Íme, mit üzennek:

Csökkenőben van a keresztségek száma, s ezzel együtt a taglétszám is évről évre csökken. Felhozhatunk különböző okokat, belső vagy külső tényezőket, ám amit érdemes megjegyezni az az, hogy nem szeretnénk, hogy gyülekezeteink múzeumokká, emlékművekké váljanak. A kivándorlás mélyen érintette a romániai egyházat s annak természetes növekedését, de ugyanakkor felgyorsította a kiöregedési folya-

matot is. A legutóbbi népszámlálás adatai szerint országunkban is csökkenő tendenciát mutatnak a születések számarányai.

Kizárások által az utóbbi öt évben elveszítettük a megkeresztelt tagok 34%-át (2880). A 2011–2013-as időszakban világszinten végzett tanulmányok szerint a tagok elsősorban nem a hit-alapelvek és a hitélet mércéi miatt hagyják el a gyülekezetet, hanem inkább személyes, családi és kapcsolatbeli válságok miatt. A kizárt tagok 40%-a nyilatkozta, hogy senki sem kereste meg őt a gyülekezetből, 50%-a más gyülekezetet, egyházat sem látogat, és 23%-a szeretne továbbra is kapcsolatot ápolni a gyülekezettel.

Hazánkban az egyház modern evangelizációs eszközökkel, programokkal és erőforrásokkal rendelkezik. Mindezek mellett aggasztó a valószínű statisztika. Sürgősen fel kell tennünk a kérdést, hogy merre tartunk és mi a küldetésünk. Roosen és Hadaway *Az egyház és a hitközösségek növekedés: Mi váltja ki a növekedést vagy az apadást* című tanulmányban azt állítják, hogy akkor lesz egy gyülekezet küldetése sikeres, ha a vezetői olyan légkört teremtenek, ahol az evangelizálásról prédikálnak, az evangelizálásról gondolkodnak, ahol az evangelizálásról beszélnek, és az evangelizálásról terveznek. Mi ezzel szemben csak azt akarjuk, amiről E. G. White is beszél: „Krisztus mindazokat felavatja, felszenteli arra, hogy munkálkodjanak embertársaik üdvösségéért, akik már megkapták, és magukban hordják életét. Az egyházat ennek a munkának a végzésére alapították, és mindazok, akik ünnepélyes és szent fogadalmat tettek az egyháznak, arra kötelezik el magukat, hogy együtt munkálkodnak Krisztussal” (*Jézus élete*, 822. old).

Nagy tehernek tűnnek a statisztikai adatok és feltesszük a kérdést: Milyen befolyása lehet 0,4% adventistának (a 2011-es népszámlálás szerint) 99,6% más vallású személyre?

Visszatérve a Számlálás könyvéhez, nem kell elfelejtenünk egy dolgot, éspedig azt, hogy Isten népe, amelyről beszél a Biblia, számbeli-eg elenyésző volt. Azonban Isten vezetése alatt hatalmas és rettegett lett abban az időben. Az Újtestamentumban felfedezzük, hogy Isten 12 odaszentelt életű követője gyökeresen megváltoztatta a történelem folyását. Egyetlen élet nagyon sokat jelenthet Isten tervének véghezvitelében ezen a földön. ■

Ioan Câmpian-Tătar a Román Unió titkára volt 2009–2014 között. Jelenleg a Kiadványok-és Etnikai Csoportok Osztály igazgatója.

Az áldás az Úré

Az Unió Választási Közgyűlésén Eduard Călugăru testvér által bemutatott jelentés

„Isten a mi oltalmunk és erősségünk!
Igen bizonyos segítség a nyomorúságban.”
(Zsolt 46:2)

Romániát 2008-ban 1929 óta nem tapasztalt gazdasági válság sújtotta. A válság az Egyesült Államokban robbant ki 2007 nyarán. Hazánkban 2008-ban nagyon sok alkalmazottat elbocsátottak, a következő évben pedig 15000 cég jelentett csődöt (ez 75%-kal több volt, mint 2007-ben), majd 2010-ben a munkanélküliségi ráta a válság előtti 4%-ról 7,6%-ra ugrott.

Ugyanezen év júniusában olyan intézkedéseket fogantatosítottak, amelyek negatívan befolyásolták a lakosság jövedelmét. Az állami alkalmazottak bérének 25%-os csökkentése, valamint az

ÁFA 19%-ról 24%-ra való emelése igencsak negatívan hatott a gazdaságra.

Visszatekintve, és elemezve a 2009–2013-as időszakot, még egyszer megállapíthatjuk, hogy Isten ígéretei mindig teljesednek. Ő volt a romániai egyház számára „oltalmunk és erősségünk, igen bizonyos segítség”, ami nem hiányzott a válság éve alatt sem. A számadatokon túl felfedezhetjük, hogy áldásai kísérték, és az egyháztagok hűségesek voltak a tizedfizetésben és az adományokban.

Az alábbiakban bemutatjuk a 2009–2013-as időszak tizedre vonatkozó nyilvántartását.

UNIÓ	2009	2010	2011	2012	2013	2009–2013-as átlag
Tized	56 892 119,00	56 210 748,00	57 695 774,00	57 890 209,00	58 652 745,00	57 468 319,00
Növekedés abszolút értékben	2 003 563,00	- 681 371,00	1 485 026,00	194 435,00	762 536,00	1 760 626,00
Növekedés (%)	103,65	98,93	102,61	101,00	101,66	103,09
Aktualizálva	95,60	91,06	99,39	95,81	97,61	78,31
Átlag/tag/év	841,17	831,47	860,71	866,29	880,00	855,93
Átlag/tag/hónap	70,10	69,28	71,73	72,19	73,34	71,33

A 2005–2008-as időszakban a tized 98%-kal nőtt. Ha figyelembe vesszük az inflációs rátát, akkor ez a növekedés 57,44%-ot jelent. A 2009–2013-as időszakban a növekedés 103,09%-os volt, ami valós értékben 21,69%-ot tesz ki. Az egy tagra eső tized 70,10 lejről/hó 73,34 lejre/hó nőtt, s éves szinten évi 841,17 lejről 855,93 lejre növekedett.

A taglétszám nyilvántartása azt mutatja, hogy a 2013-as év végén a tagok 40,25%-a 65 év fölötti, azaz nyugdíjas személy volt. Ha figyelembe vesszük a jövedelem nélküli vagy alacsony jövedelmű családokat is, akkor csak értékelni tudjuk azt, ahogy a tagok támogatják tizedeikkel Isten művét.

Az alábbiakban az adományok nyilvántartását mutatjuk be.

UNIÓ	2009	2010	2011	2012	2013
Szombatiskola – átlag/tag/szombat	0,72	0,73	0,75	0,84	0,79
Szombatiskolai adományok	2 538 147	2 575 226	2 676 991	2 912 134	2 728 079
Más adományok	2 125 811	2 190 232	2 240 456	2 416 068	2 505 310
A helyi gyülekezet költségvetése	13 617 031	12 750 510	13 012 707	15 471 866	10 996 422
ÖSSZES adományok	18 280 989	17 515 968	17 930 154	20 800 068	16 229 811

A szombatiskolai és a hálaadományok a legfontosabb erőforrások, amelyek az egyházterületek rendelkezésére állnak gyülekezetek építésére és a missziómunkára. A 2012-es évtől kezdődően ezeknek az adományoknak egy része a világszéles missziómunkára lett elkülönítve.

Adományok 2013

Szombatiskola	2 728 079 lej	ADRA	287 500 lej
Hálaadományok	842 644 lej	Rádió	109 638 lej
Imaheti adományok	230 196 lej	Vallásszabadsági adományok	95 411 lej
Külföldi missziómunka	305 775 lej	Oktatás	70 959 lej
Adventista Médiaközpont	324 114 lej	13. szombat	239 048 lej

A szombatiskolai adományok egy tagra 0,72 lej/szombat-ról 0,79 lej/szombat-ra növekedtek. Jelentős csökkenés figyelhető meg azonban a helyi költségvetésbe befolyt adományok tekintetében a 2013-as évben.

A helyi költségvetésbe juttatott adományok – 10996422 lej

A tized teljes egészében az egyházterületekhez jut, ahol a következőképpen kerül kiosztásra: Divízió – 10%; Unió – 10%; ATI – 6%; oktatás (egyházterületi szinten és a bräilai posztliceális iskola számára) – 1%; könyvevangelizálás – 0,5%.

A következő táblázatban bemutatjuk a 2009–2013-as időszak bejöveteleinek és kiadásainak a nyilvántartását.

	Összbevétel	Személyzeti kiadások	Adminisztratív kiadások	Kiadások az osztályok részére	Leírt állóalapok	Összkiadások
2009	6 918 560	1 478 586	1 675 105	420 324	1 127 158	4 701 173
2010	6 831 231	1 498 677	2 367 440	572 567	875 769	5 314 453
2011	6 724 401	1 676 679	2 094 039	729 429	942 312	5 442 459
2012	6 862 471	1 819 756	900 551	759 865	936 208	4 416 380
2013	6 481 470	1 923 629	1 178 001	679 195	459 813	4 240 638

A fennmaradó összegből minden évben az ASEF, a Sola Scriptura, az Adventista Médiaközpont részére utaltunk ki bizonyos összegeket. A legtöbbet ez utóbbi intézmény kapta. A Médiaközpont (Radio Vocea Speranței és Speranța TV) kiadásai a 2008-as évi 2544140 lejről, 2013-ban

5430059 lejre növekedtek. Mindez nem lett volna fedezhető a divízió és hazai, illetve külföldi szponzorok támogatása nélkül.

A továbbiakban a gyülekezet-építési táblázatot mutatjuk be a 2009–2013-as időszakra vonatkozóan.

EGYHÁZ-TERÜLET	Építés 2013-ban	Építés tervezése 2014-ben	Építés befejezése 2014-ben	Avatás 2009 és 2013 között					
				2009	2010	2011	2012	2013	ÖSSZESEN
Bánát	11	2	2	2	3	4	1	0	10
Moldva	8	2	6	2	3	1	5	4	15
Munténia	9	3	3	9	4	4	2	3	22
Olténia	15	1	7	9	5	4	2	2	22
Észak-Erdély	23	2	7	4	1	2	2	2	11
Dél-Erdély	14	3	5	3	3	0	2	1	9
ÖSSZESEN	80	13	30	29	19	15	14	12	89

Figyelemre méltó az említett időszakon belül felavatott gyülekezetek száma (89), de az is, hogy 13 építkezés van beütemezve a 2014-es évre. A 2000–2004-es időszakban 206 gyülekezetet avattunk, a 2005–2008-as időszakban pedig 128-at.

Csatlakozás a világszéles egyház pénzügyi rendszeréhez

A Román Unió 2002-től kezdte el a csatlakozási folyamatot a világszéles egyház pénzügyi rendszeréhez. Kezdetben 1,4%-ot utalt át uniónk a tizedből, amely 2005-re elérte a 2%-ot, 2009-ben pedig már 10%-ot utaltunk át a Divízió és a Generál Konferencia számlájára. Jelenleg minden egyes egyházterület a befolyt tized 10%-át utalja át az Uniónak, és szintén 10%-ot a Divíziónak. Az Unió a maga során szintén 10%-ot utal át a Divíziónak.

A szombatskolai-, a 13. szombati-, a hála- és az imaheti adományok a világszéles missziómunkára vannak szentelve. A 2012-es évtől kezdődően ezen adományok 25%-át utaltuk át a világszéles munkára, s ez az arány 2013-ban elérte az 50%-ot. Szintén ennyit utalunk át 2014-ben, majd az arány minden évben 10%-kal növekszik, míg 2019-ben eléri a 100%-ot.

A különleges adományokból a romániai egyház a Divízióhoz küldi az ifjúsági adományokat, a külföldi missziómunkára szánt adományokat pedig a Generál Konferenciához.

Befektetések és tervek

Ebben az időszakban a legnagyobb befektetést a Viața și Sănătatea Kiadó és a Fast Print nyomda Pantelimon városban való felépítése jelentette. A telket 2011-ben vásároltuk 340 000 euróért. Az építés 2012-ben történt meg és 1 949 000 euróba került.

Más befektetések és tervek:

Semnele timpului 2011–2013	több mint 95 000 euró
EgészségTEREMTŐ ötletek – egészségügyi missziós terv 2013	92 000 euró
NET 2011 és 2013	több mint 170 000 euró
Adomány: Haiti 2010	606 621 lej
Adomány: romániai árvízkárosultak 2010	594 527 lej
TV-stábusz Médiaközpont 2009	340 000 euró
Befektetések: ATI 2011–2013	334 000 euró
Eforie-Sud-i üdülőház 2009–2010	1 450 000 euró
Méhkerti missziós központ 2009–2014	több mint 1 000 000 euró

Eduard Călugăru
a Romániai Hetednapú
Adventista Egyház
pénztárosa 2009 óta.

Már az 1989-es évtől kezdődően vita tárgyát képezte a Fővárosi Önkormányzat és a Román Unió között egy, a Labirint utcában levő telekcsere. Ez végül 2011-ben oldódott meg.

Az Inter-Európai Divízió is támogatta az egyházterületi szinten futtatott különböző programokat a 2009–2013-as időszakban: Intership (lelkészgyakornoki program) – 500 000 euró; tervek és építkezések – 395 000 euró; missziós projektek – 547 600 euró.

A gyülekezetek, intézmények és egyházi szervezetek minden évben ellenőrzési folyamatnak lettek alávetve, ezzel biztosítottuk az anyagi ala-

pok felhasználásának átláthatóságát és helyességét. 2013-ban 1179 gyülekezetnél és csoportnál végeztünk ellenőrzéseket, és azt tapasztaltuk, hogy a pénzügyi szabályt betartják, vagy hogy lényegesen csökkentek a szabálysértések.

Az utóbbi öt évet gazdasági és pénzügyi válság jellemezte. Az Adventista Egyház egységesített szervezeti formája, a tagok hűsége és az Inter-Európai Divízió folyamatos támogatása segített abban, hogy átvészeljük ezt az időszakot.

Mindezekon túl azonban a segítséget Istentől kaptuk. Ezért szeretném megköszönni Neki, hogy mellettünk állt, és megáldott. ■

TERVEK és HATÁROZATOK a 2014–2019-es időszakra

2014. április 20–21., az Unió Választási Közgyűlése

A. LELKISÉG

1. A lelkiség növekedése, az adventista önazonosság újra felfedezése a Biblia és a Prófétaság Lelkének tanulmányozása, az ima és a hit megvallása által személyes, gyülekezeti bizottság és egyházi intézmények szintjén.
2. A vezetők, lelkészek, szolgálattevők és egyháztagok mint az erkölcsi értékek közvetítői családi életének minőségbeli javulása.
3. Évenkénti, országos szintű tematikus programok szervezése (Biblia éve; Prófétaság Lelke éve; Életmód-év; Ifjúsági-év; Család éve, stb.).

B. MISSZIÓ

1. A misszió mint életmód hirdetése, népszerűsítése.
2. A nagyvárosi missziómunkára készített tervek fejlesztése és folytatása.
3. Az egészségügyi munka filozófiájának és fejlődésének elemzése (klubok és táborok, befolyási központok, orvosi intézmények).
4. Országos szintű hálózat kialakítása a szociális programok életbeültetése érdekében (közösségi fejlődés).
5. A gyerekeknek és ifjaknak szánt programok újraelemzése.
6. Missziómunka a médiában és interneten (a helyi TV és rádióadókban dolgozó lelkészek kiképzése).
7. Osztályközi együttműködés a tervek életbe ültetésének érdekében.
8. A közvetlen missziós projektek élvezzenek elsőbbséget az anyagi támogatásokban.
9. Konkrét tervek készítése a missziómunka kiterjesztése érdekében (befolyási központok, új csoportok és gyülekezetek alapítása, fehér területeken dolgozó missziómunkások támogatása).

C. OKTATÁS

1. Az adventista oktatási filozófia mint a missziómunka fontos részének a népszerűsítése.
2. ATI (Adventista Teológiai Intézet) – nagyobb hangsúly a missziómunkában elengedhetetlenül szükséges felkészítésre (egészségügyi dolgozó, egészségügyi tanácsadó, könyvevangélista, stb.).
3. Az ATI keretén belül szakiskola létesítése (méhészet, mesterségek, mezőgazdaság, gyümölcsstermesztés, stb.).
4. ATI – mesterfokozatú képzés.
5. ATI – kutatási központok létrehozása.

D. ADMINISZTRÁCIÓ

1. Az egyházi alkalmazottakat kiértékelő rendszer újjászervezése (unió, egyházterületek, intézmények), a szolgálat és a szakmai hatékonyság növelése érdekében.
2. Egy egyházi MÁRKANÉV megalkotása (egészségügy, szociális munka, kommunikáció, vallásszabadság, oktatás).
3. Közép- és hosszú távú, az egyház fejlődésre vonatkozó egységes stratégiák.
4. Proaktív kommunikációs stratégiák kidolgozása, amelyek tegyék ismertté az adventista egyház álláspontját a közérdekű témakörökkel kapcsolatosan, és népszerűsítsék azon meggyőződésünket, miszerint Jézus hamarosan eljön!
5. Az egyházterületek szintjén az adminisztratív és ügyosztályi struktúrák munkájának hatékonyabbá tétele és feladatkörük megerősítése.
6. Az egyházi javak menedzsmentjének elemzése (emberi-, logisztikai-, anyagi erőforrások – ingóságok és ingatlanok) a még hatékonyabb felhasználás érdekében.
7. Átláthatóság, valamint a tagok és ifjak szerepének növelése a döntéshozatalban.
8. A határozatok és az alapok felhasználásának nyílt közlése érdekében egy kommunikációs rendszer létrehozása.
9. Zenei osztály – nagyobb hangsúly az ifjak zenei felkészítésére, és a zene általi missziómunkába való bevonására.

Az imáról

Írta: Mihai Manea

Ez a cikk a *Curierul Adventist* 1961/3-4. számában (március - április) jelent meg először.

A hitélet egyik legfontosabb tényezője az ima. A keresztény ember kötelessége méltóképpen képviselni Megváltóját. „Mi pedig” – mondja Pál apostol – „az Úrnak dicsőségét mindnyájan fedetlen arccal szemlélvén, ugyanazon ábrázatra elváltozunk, dicsőségről dicsőségre, úgy mint az Úrnak Lelkétől” (2Kor 3:18). A hívő ember imában kapcsolatot teremt Megváltójával, Rá tekint és a Szentlélek által Hozzá hasonló életet él, s eljut oda, hogy új teremtés lesz.

Az ima közösséget jelent. Ezt azért kell hangsúlyozni, mivel a hívők nagyon sok imája csupán azért hangzik el, hogy valamit kérjenek Istentől. Ezek az emberek érzik valaminek a hiányát, s ilyenkor mi lehet egyszerűbb, mint Istentől kérni azt, amire szükségük van? Hát nem ígérte meg az Úr, hogy minden szükségletünknek eleget tesz? Nem Ő mondta, hogy „kérjétek és adatik néktek, keressetek és találtok, zörgesetek és megnyitattik néktek”? Az ilyen gondolkodásmód miatt számos ima nem több hasznos, vagy ártó dolgok kérésénél, vagy teljesíthetetlen vágynál. Egyesek számára Isten az ajándékok kiapadhatatlan forrása. S csak annyi a feladatuk, hogy kérjenek, s gondoljanak arra, hogy Isten majd elvégzi a többi. Ezek az emberek a kéréseikre kapott válaszok szerint mérik kereszténységüket, és úgy gondolják, hogy ha nem teljesegett a kérésük, imáik nem talál-

tak meghallgatásra. A legtöbb esetben imáik beadványok formáját öltik. Születés nélkül kérnek, mint a példázatbeli fiú: „Atyám add...” (Lk 15:12).

Igaz, hogy mindig szükségét kellene éreznünk annak, hogy Istentől kérjük azt, amire szükségünk van. Hangsúlyoznunk kell azonban, hogy a kérésekről szóló imáknak nem kellene megszokottá válniuk. A legszebb imák legyenek a hála, a dicsőítés és a hódolat imái. Az Isten akaratának való alárendeltség, a tökéletes odaszentelődés tanít meg arra, hogy milyenek legyenek imáink. Ha teljes őszinteséggel szeretnénk megtudni, hogy mit vár el tőlünk Isten, akkor imáink nem csupán kérésekből fognak állni.

S még ha kérünk is bizonyos dolgokat, ne feledjük, hogy kötelességünk megismerni Isten akaratát arra vonatkozóan, hogy mit tegyünk, és mivé váljunk. Csak akkor vagyunk biztonságos területen, ha ezt meg tudjuk valósítani. Csak akkor fogjuk tudni bizalommal kérni, hogy az Ő akarata érvényesüljön. Jézusról mondta a zsoltaáros: „Ímé jövök; a könyvtetekben írva van felőlem, hogy teljesítem a te akaratodat; ezt kedvelem, én Istenem, a te törvényed kedvelem közepette van” (Zsolt 40:8-9). Maga Jézus is így imádkozott a Gecsemáné kertjében: „Atyám! Ha el nem múlhatik tőlem e pohár, hogy ki ne igyam, legyen meg a te akaratod” (Mt 26:42). Jézus Krisztus így tanított imádkozni:

„Legyen meg a Te akaratod.” Tehát, a felmerülő nagy kérdés az, hogy meg kell ismernünk Isten akaratát, majd meg kell vizsgálnunk szívünket, hogy valóban elfogadjuk-e Isten életünkre vonatkozó akaratát, melyet határozottan jelent ki az Ige és a tízparancsolat. Összhangban élünk-e az Ő akaratával? Ezt mondja az Ige: „Valaki elfordítja az ő fülét a törvénynek hallásától, annak könyörgése is utálatos” (Péld 28:9).

Sokan vannak, akik nem törekszenek megismerni Isten akaratát, miközben teljes mértékben tudják, hogy mit akarnak ők maguk. Tulajdonképpen így hangzik imájuk: „Változtasd meg a Te akaratodat.” És nem vetik alá magukat Istennek. Azt kérnek, amit véleményük szerint Istennek teljesítenie kellene. Elfelejtik, hogy elsősorban a következő kérdésekre kellene választ kapniuk: „Megégyezik Isten akaratával az, amit annyira óhajtok? A javamat szolgálja? Vajon van valami, amit előbb nekem kellene teljesítenem? Készen állok arra, hogy teljes mértékben Istennek vessem alá az életem, s hogy ha Ő nem adja meg azt, amit szeretnék, akkor is hálás leszek, és hálát adok mindenért Neki, vagy inkább saját kedvtelésemet követem és nem azt, ami kedves az Úr előtt?”

Tudnunk kell, hogy az ima nem helyettesíti a tetteket. A nehézséggel szembekeverülő keresztény joggal kérheti Isten segítségét és várhatja válaszát. Azonban kérése nem mentesíti a nehéz munka,

a rá háruló feladat elvégzése alól. Isten nem fogadja el az imát értelmi erőfeszítések helyettesítéseként, vagy nem fog megadni bármit is a lusta embereknek. Azok, akik nem képesek megtanulni – bár módjukban áll – a szorzótáblát, nem vonhatják ki magukat a feladat alól arra gondolva, hogy Isten majd imájuk nyomán megadja, hogy ne legyen szükségük értelmi erőfeszítésekre. Meg kell értenünk tehát, hogy a munkának és az imának kéz a kézben kell haladnia.

Az ima rendeltetése nem csak az, hogy Istent kéréseink teljesítésére készítse. Egyesek azt hiszik, hogy ha mindenáron meg akarnak kapni valamit Istentől, akkor a végtelenségig imádkozniuk kell. Olyan magatartás ez, mintha Isten nem teljesítené kézségeesen a hízeltés nélküli kéréseket. Azt hiszik, hogy kitartással és sok dicsérettel olyan dolgokat is megkapnak Istentől, amit másképp nem adna meg. Példaként tekintenek a kitartó özvegyre, ám ez a példázat azért adatott, hogy bemutassa, mi az, ami nem jellemzi Istent. Senki sem követelhet ki Istentől valamit zaklató kitartásával. Egyesek azt hiszik, hogy hangosan kell kiáltaniuk ima közben, vagy hogy egyszerre sokan kell kérjenek valamit ahhoz, hogy Istent válaszadásra készítsék. Pogány jellegű azonban az ilyen ima. Baál papjai „elkezdték hangosan kiabálni és az ő szokásuk szerint késekkel és borotvával metélték magokat, míg csak ki nem csordult a vérök” (1Kir 18:28). S mindezek ellenére nem jött válasz. Tudnunk kell, hogy Isten nem egy igazságtalan bíró. Ő az Atyánk, Aki kész megadni minden jót gyermekeinek, sőt még annál többet is, mint amit készek vagyunk befogadni.

Mindezek mellett nem kell azt a látszatot keltenünk, hogy nincs szükség kitartásra az imában, vagy hogy elég akár egyszer is megemlíteni Istennek, hogy mit akarunk, s aztán a többi majd jön magától. Feltétlenül szükség van kitartó imára, mígnem megváltozik életünk menete. Jézus gyakran az egész éjszakát imában töltötte; Jákob

az angyalal küzdött; az Úr imádkozott és böjtölt; Pál kitartóan kereste az Urat. A legfontosabb dolog azonban, hogy hittel imádkozunk.

Az ima akkor is meghallgatásra talál, ha csupán a lélek ki nem mondott vágya, ám ne legyen soha egy monológ. Egyesek olyan dolgokról értesítik Istent, amit Ő már amúgy is tud. Gyakran imáik csak abból állnak, hogy megemlítik Istennek, hogy mit kell tennie. S miután tájékoztatták Istent saját és mások szükségleteiről, áment mondanak, és véget ér a beszélgetés. S azt hiszik, hogy Isten az ő javukra használja fel a tudomására hozott információkat.

Sokan gondolják, hogy az ima olyan, mint az egyirányú forgalom, vagyis, amikor a hívő ember beszél Istenhez. Ez azonban nem a legmagasztosabb formája az imának. A valódi imában Isten szól a lélekhez, mint ahogyan a lélek is szól az Úrhoz. Az igazi barátság nem lesz tartós ott, ahol csak egyik félnek van mondanivalója. Imáinkban sokszor csak beszélünk, és azt várjuk, hogy Isten ne is tegyen mást, csak hallgasson meg. De mégis, nem lehet, hogy Isten szólni akar hozzánk úgy, ahogy mi is beszélni akarunk Hozzá? Ezt Ő úgy teszi meg, hogy eszünkbe juttatja a Szentírás elvárásait. Miután kedvesen szóltunk imában az Úrhoz, és hisszük, hogy meghallgatta kérésünket, nem kellene arra várnunk, hogy Ő is mondjon valamit? Lehet, hogy miután áment mondtunk, Isten készen áll a kommunikációra, azonban mi felállunk a térdünkön és nem adunk alkalmat Neki a megszólalásra. Ez olyan, mintha letennénk a telefonkagylót. És elválnék. Elképzelhető, hogy egy igazi keresztény szünet nélkül beszél Istenhez, és Istennek egyetlen szava sincs hozzá? Ám ha így járunk el, akkor azt a látszatot keltjük, hogy nem kívánjuk az Istennel való közösséget.

Újra megemlítjük, hogy az ima közösséget jelent. Több mint egy beszélgetés. Egy bensőséges kapcsolat. Látásmód- és eszmecserét jelent. Nyugodt bizalomra és biztonságra épülő meg-

alapozott barátság, amelyben nincsenek látványos előadások és fellángolások.

Az ima egyik legnagyobb támasza az elmélkedés. Mondhatni, ez az ima legfontosabb része. S mindezek mellett ez a leginkább elhanyagolt része is. Isten elé állunk kéréseinkkel, majd távozunk. A következő alkalommal aztán ugyanezt tesszük. Ám erről nem mondható el, hogy kielégítő tapasztalat lenne.

Dávid fájdalmakat élt át, amelyek még több imára készítették. Egyszer Saul elől a pusztába menekült. Akkor írta a 63. zsoltárt. Ez a zsoltár egy Isten után vágyódó lélek kiáltása, aki még mélyesébb közösségre vágyik Ővele, főleg ima által. Természetesen Dávid nem volt meglegedve saját ima-tapasztalatával. Úgy tűnt számára, hogy Isten nagyon távol van, s nem válaszol. Mindezek mellett szíve még jobban vágyott Istenhez. Lelke szomjazta az élő Istent. Egyetlen mód sincs, mely által kapcsolatba léphetne az Úrral?

Dávid megtanulta az ima igazi jelentőségét. Hallgassuk meg imájának egyik részletét: „Isten! Én Istenem vagy te, jó reggel kereslek téged; téged szomjúhoz lelkelem... Hiszen a te kegyelmed jobb az életnél: az én ajakim hadd dicsérjenek téged.” Az ez után következő szavakból érezhető az ima nyomán érzett öröme: „Áldanálak ezért életem fogytáig; a te nevedben emelném fel kezeimet. Mintha zsírral és kövérséggel telnék meg lelkelem, mikor víg ajakkal dicsérhet téged az én szájam! Ha reád gondolok ágyamban: órváltásról órváltásra rólad elmélkedem” (Zsolt 63:2-7). Figyeljük meg ez utóbbi kijelentését. Dávid korábban is imádkozott, de most imájához hozzáteszi az elmélkedést is, és meglegedést érez. Számára az ima utáni elmélkedés olyan, mint „zsír és kövérség”, s ezért dicsérte örömmel az Urat. Elégedett volt!

Kevés keresztény szakít időt az elmélkedésre. Őket igencsak lefoglalja a munkájuk, és kevés időt szakítanak arra, hogy Istennel és saját lelkükkel elbeszélgessenek. Senki se járuljon sietősen

Isten elé, hogy aztán majd sietősen távozzon, miközben elvárja, hogy örülhessen a Vele való közösségnek. A minden tudomány fölött álló béke nem lakozhat olyan szívben, amely nem szakít időt a pihenésre. Csendes elmélkedésre van szükség, hogy megtapasztalhassuk az Istennel való édes közösséget. Hallgassuk meg a zsoltáros szavait: „Haragudjatok, de ne vétkezzetek: beszéljete szívetekkel a ti ágyasházatokban és csillapodjatok!” (Zsolt 4:5). Túl nyugtalanok vagyunk, igen sietünk. Meg kell tanulnunk csendben megállni Isten előtt és várni azt, amit közölni akar.

Aki csendben várja Istent, nem fog csalódni, hanem megelégszik a lelke. Ha imádkoztál, és megüresítetted szíved az előtt, Aki kész megérteni téged, ne mondj áment és ne távozz hirtelen. Adj alkalmat Istennek. S várd Őt csendben. Lelked csendjében szólhat hozzád, mivel Ő készetetett várákozására.

Egyes hívők számára ez nem jelent újdonságot. Saját tapasztalatból tudják, hogy mit jelent az Istennel való közösség. Csodálatos perceket éltek át Ővele. Megtanultak csendben várakozni. Értékesek és feledhetetlenek azok a felfedezések, amit kaptak. Az ima végén mondott ámen jelentheti a beszélgetés végét, ám nem kell a találkozó végét is jelentse. Isten arra bátorít, hogy csendben várakozzunk. S miközben várunk, bizonyos gondolatokat fog a lelkünkbe sugallni.

Azonban nem szabad elfelejtenünk, hogy a szélsőségek veszélye leleselkedik ránk. Némelyek félreteszik a Biblia tanításait, és az érzelmektől engedik magukat vezetett. Mi hisszük, hogy Isten vezet mindazokat, akik ezt megengedik Neki, s ez a vezetés mindenkor összhangban lesz Isten kinyilatkoztatott Igéjével, és semmi esetre sem mond ellent az írott Igének. Az Istennel való kommunikáció és elmélkedés előjoga csodálatos, ám fennáll annak a veszélye, hogy helytelenül használjuk. Csak a mennyei dolgokban való sok tapasztalat, és az Isten akaratának alávetett engedelmes élet tesz valakit képessé arra, hogy helyesen ítélje meg az elme dolgait. Sátán mindig kész saját véleményét sugallni, ezért lelki tisztánlátásra van szükség ahhoz, hogy felismerjük a hozzánk szóló hang forrását. „Az Isten társaságában töltött csendes órák meg lesznek a lelki gyümölcsei.” Figyelmeztetjük azonban azokat, akiket a lélekhez szóló hang vezérel, de elhanyagolják azt a hangot, amely a Szentírás által szól hozzájuk. ■

AM SOSIT

*Am sosit din nou la voi
După-o lună de-așteptare,
Proaspăt, cu'nvățături noi
Pentru mic și pentru mare.*

*Iar v'aduc învățături
Despre Duhul Sfânt doctrină,
Sabat, fanaticism, martiri,
Drept, morală, medicină.*

*Ale mele-alese pagini
Și de data asta, vouă,
V'aduc sfaturi și imagini,
Poezii, cântare nouă.*

*Deasemeni mai aduc
Intrebări, la cari anume,
Cei ce vor răspunde bine,
Vor fi amintiți pe nume.*

*Bucuros că m'ați primit
Am sosit la voi acasă;
Dar aș fi mai mulțumit
Să mă cheme și-alți la masă.*

*Sunt o revistă modestă
Cu'nvățătura lui Hrist;
Cade-se, deci; să mă aibă
Fiecare adventist.*

*Dacă vouă bucurii
V'am adus și cred că da;
Spuneți și la alții, mii,
Iar de nu, să spuneți, ba.*

*Răspândiți lumina mea
Ce străluce ca un far,
Și'ndemnați pe toți să ia
„Curierul Misionar”.*

Gh. Indricău

Megjelent a Curierul
Adventist 1948/5. számában

Valdens-lelkész Bákóban

A Valdens-lelkész programon, amelyet a Moldvai Egyházterület szervezett, 10 Bákó megyei lelkész és az ország minden tájáról érkező 15 könyvevangélista vett részt, akik az ASEF önkénteseihez csatlakozva népszerűsítették az egészség javulását célzó országos programot.

A program háromirányú, egy időben végzett tevékenységeket foglalt magában. Elsősorban egészségi állapotfelméréseket végeztek és tanácsadást nyújtottak a közterületen felállított négy standon. Ezzel egy időben több mint 30 közintézményben szerveztek nyilvános találkozót és az egészséges életmódról szóló szemináriumot. S nem utolsó sorban a legbátrabb önkéntesek a standok közelében levő lakónegyedeket keresték fel, és meghívták a lakókat egy egészség javulását célzó személyes programra.

A projekt különleges eredményeket hozott, állítják az ASEF képviselői, mivel nagyon rövid idő alatt – csupán négy nap – több mint 1000 személy fejezte ki írásban óhaját, hogy szeretne megoldást találni annak érdekében, hogy javíthasson egészségi állapotán. A négy standnál az érdeklődők ingyenes orvosi vizsgálatban részesültek. Ezt több mint 4500 személy igényelte, de ami a legfontosabb – mondják a szervezők –, hogy kivétel nélkül mindenki kifejezte óhaját, hogy szeretne egészségesen élni.

A tevékenységek izgalma nem csak az önkénteseket járta át, hanem a résztvevőket is, akik egyes esetekben könnyes szemel köszönték meg, hogy valaki minden ellenszolgáltatás nélkül érdeklődik egészségi állapotuk felől.

Nagy kihívásokkal kell szembenéznünk, ami az egészségügyi missziómunkát illeti, ám reménykedünk, mert olyan fiatalokkal találkozunk, akik lelkesedtek a terv iránt, és kifejezték óhajukat, hogy a jövőben is szeretnének önkéntesként dolgozni.

A Valdens-lelkészek továbbra is az önkéntesek mellett maradva szervezik meg az Egészség-klubot, ami már hagyománnyá vált az ASEF körében. Bákó városában kéthetente szervezik meg a találkozót a „Vasile Alexandri” Kultúrházban. Az Egészség-klub az ASEF partnerszervezeteivel közösen nyitja meg kapuit.

A négy nap végén az önkéntesek, lelkészek és könyvevangélisták véleményére voltunk kíváncsiak:

„A Valdens-lelkész program lejártá után még jobban felismertem e terv gyakorlati fontosságát.

A bonyolult lelkeszi tevékenységben, az ilyen fontos munkában szerzett tapasztalatra is szükség van, mint például a könyvevangelizálás.” – *Pavel Burlacu, lelkész.*

„Bákóban új barátokra leltem, és izgatottan várom a találkozást azokkal, akik személyesen kifejezték óhajukat, hogy szeretnének részt venni az Egészség-klub találkozójain. Azokon az áldásokon túl, amit az emberek minden társadalmi csoportból érezhetően megtapasztaltak, a legtöbbet mi önkéntesek nyertünk.” – *Ticu Cașcaval, ASEF önkéntes.*

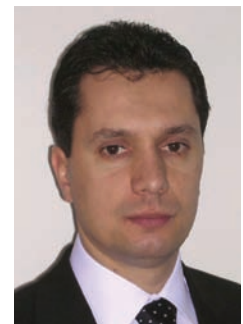
„Feltett szándékunk szakmai szolgáltatást nyújtani és az érdeklődők rendelkezésére állni Bákó városában, hogy ezzel is egy minőségi életmódot sajátíthassanak el az emberek.” – *Costel Iosub, az ASEF partnerintézetének, a podiși Egészségközpontnak az igazgatója.*

„Egyedi tapasztalat volt. Nagyon meghatott a lelkészek készséges hozzáállása. Bátorított, hogy rugalmasan, csapatot építő lelkülettel és felelősségvállalással álltak mellénk. Most sokkal gazdagabbnak érzem magam, mivel értékes lelkészeket ismerhettem meg, akik erőteljes missziólelkülettel rendelkeznek, s akik bennünk is azt erősítették meg, hogy értékes munkát végzünk.” – *Sânziana Constantin, az Olténiai Egyházterület könyvevangélista vezetője.*

„Ez egy aranyalkalom volt, amikor Isten megmutatta jóságát. Hiszem, hogy Ő teszi gazdaggá szolgálókat úgy, ahogy én is gazdagabbnak érzem magam mindezek után.” – *Sorin Diaconu, ASEF önkéntes.*

A lelkész kollegák és a könyvevangélisták által átélte tapasztalatok még közelebb vezettek egymáshoz és Istenhez. A missziómunkában a lelkész-könyvevangélista páros rettenthetetlen, s a győzelem Istené. Mindannyian újra megérthettük, hogy az képezi a keresztény szolgálat igazi lényegét, ha elvegyülsz az emberek között, kedvességet tanúsítasz, s az Üdvözítőhöz hasonlóan válaszolsz szükségleteikre.

Az embertársakért végzett szolgálat, az együttműködés és a közös imák folytán új és élet-erős tapasztalatokat szerezhettünk a Megváltóval. Istené legyen a hála és a dicsőség! ■

Laurențiu Gherghe
igazgató, Kiadványok
Osztály, Moldvai
Egyházterület.

Missziómunka az utcán

Gyönyörű novemberi nap volt. A szelíd napsugarak csak gyarapították a lélekben a hálát azért, hogy Isten készítette elő ezt a napot, amikor ötven személy indulhatott el örömmel, hogy a négy helység minden otthonába egy könyvet vigyen. Kettes csoportokat alkotva, minden utcában, minden családnál bemutatták a mennyei kegyelem kincseinek nyomtatott oldalait. A lakosok meghallgatták szavaikat, és bizalommal fogadták *A nagy küzdelem* című könyvet. Ima szállt fel Istenhez, hogy áldja meg a munkát, és hogy az ezerötszáz könyv üzenete a Szentlélek által jusson el az emberek szívéhez. Lényegében ez egy szokásos munkanap volt a könyvevangélista munkában. De mégis volt benne valami különös: nagyon kevés kivétellel az emberek Istentől származó ajándékként fogadták a könyveket. Minden egyes helységért egy egész hétig imádkoztunk, s amikor az utcákat jártuk, már tudtuk, hogy Isten ajándékozta nekünk azt a helységet.

Missziómunka a nagyvárosokban

A városokért végzett missziómunka nem tűr halasztást. Az idők és az ünnepélyes események hatására az adventista gyülekezetek „advent mozgalommá” kell, hogy váljanak, ami ebben az esetben a nagyvárosi missziómunkát jelenti. Elérkezett az ideje, hogy az Úr szolgálja az egyháztaggokkal együtt odaszentelődéssel vigyék el Isten üzenetét a városlakóknak. Íme, egy ihletett, erre vonatkozó üzenet: „Azt az utasítást kaptam, hogy ebben az időben a következő üzenetet közöljem népünkkel: »Késedelem nélkül dolgozzatok a városokért, mivel nagyon rövid az idő.«” (*Review and Herald*, 1909. november 25.).

Az Isten által elrendelt egyik módszer a könyvevangelizálás. „Kiadványainkat sokszorosítani kell, s szét kell szórni, mint őszelet a faleveleket. Ezek a hangtalan hírvivők nyújtanak világosságot emberek ezreinek az elméjében minden egyes országban és minden egyes területen.” (*Review and Herald*, 1878. november 21.)

Ploiești-en *A nagy küzdelem* című könyv „esője hullott”

Az egyik legszebb missziós terv Ploiești városában valósult meg. „*A nagy küzdelem* című könyvet a város minden lakójának” – volt a cél, amely missziómunkára egyesített lelkészt és egyháztagot egyaránt. Egy nagyszabású terv ahhoz mért ösztönzést gerjeszt, növeli a lelkesedést, és minden résztvevő számára megteremt az Istennel szerzett tapasztalatok lehetőségét.

Kitartó imák hangzottak el a város lakosaiért, a szükséges könyvmennyiségért, és az odaszentelt életű munkásokért. Három hónapon át hangzottak el közbenjáró imák Istenhez a mennyi ihletés bizonyítékait és vezetését kérve, elkészült a megszervezés, majd beindult a munka. „Urunk, add nekünk a várost”; „Urunk, kérünk, angyalaid járjanak előttünk”; „Szentlelked lelkesítsen

e munkára”; „Kérünk, rendelj 40000 könyvet Ploiești városa számára.” Ilyen, és ehhez hasonló kérések szálltak fel a mennybe.

A három hónap igazi kihívást jelentett egy vidéki kerület számára is, amelynek tagjai szívükön viselték a városi könyvevangelizálás ügyét. Ösztönzésként egy lelkész három hónapon át csak Gedeon győzelméről prédikált. Hangsúlyozta, hogy a pohárnyi harmatcseppek voltak az Istentől származó győzelem biztosítékai. Háromszáz munkást szerettünk volna bevonni a városi missziómunkába. Ám a három hónap alatt egyetlen jel sem utalt arra, hogy lesz majd háromszáz munkás, azonban a láthatatlan világban Valaki már előkészítette a terv végrehajtásának útját.

Mennyei jóváhagyás

Cocorăști-Colți (PH) helységben a missziómunka koordinátora három napig imádkozott: „Uram, adj jelet. Tőled, vagy emberektől származik-e ez a terv?” Három nap múlva egy Argeș megyei személy hívta fel telefonon:

– Mugurel testvér, ezer darab *A nagy küzdelem* című könyvet adományozok a városi missziómunkára.

– Köszönöm! Isten válaszolt az imámra. De ki is ön?

– Az nem számít. Jöjjenek a könyvek után.

Még ma sem tudjuk, ki volt a könyvek adományozója, de Isten megáldott és a Gondviselés válaszolt az imánkra.

Lelkesedés a munkában

A hit kalandjának szép napja volt. Kétszázötven munkás szóródott szét a városban. Ifjak és idősek, középiskolás diákok lelkesükkkel az élen, férfiak és nők, lelkészek és tagok, még édesanyák is gyerekeikkel a karjaikon jártak házról házra. Ténylegesen „advent mozgalmat” éltünk át. Mindannyiunkat egy csodálatos érzés kerített hatalmába, és pedig hogy Isten munkáját véghezvük. Mindenki felfedezhette a meghallgatott imák tapasztalatát, mielőtt átnyújtotta a könyvet. Amint beléptünk egy lépcsőházba, mindig éreztük, hogy Isten van velünk és Ő nyitja meg az ajtót előttünk. A szombatiskolában mindig voltak friss misszióhíreink. A tagok könyveket vásároltak, autóikat bocsátották a missziómunka rendelkezésére és lelkesen végezték a munkát. Összesen 33500 *A nagy küzdelem* került kiosztásra. A gyülekezet újjáéledt.

A gondviselés tapasztalatai

- Egy testvér megkérte a lépcsőházból épp kilépő férfit, hogy hagyja nyitva az ajtót, hogy beléphessenek. Az illető azonban azt mondta, hogy egyetlen idegen sem léphet be a lépcsőházba csak akkor, ha Isten nyitja meg előtte az ajtót. Negyed óra elteltével ugyanez a személy az emeleten találkozott a könyvet osztogató testvérünkkel. „Hogy jött be?” – kérdezte ingerülten. „Isten nyitotta ki az ajtót” – jött testvérünk válasza.
- Az egyik könyvet egy autóbusz vezetője kapta, és szabad idejében olvasgatta, aztán elajándékozta egy hölgynek. Ez után megkereste a Sola Scriptura könyvesboltot és másikat vásárolt, majd azt is elajándékozta. Később ez többször megismétlődött. Isten ezt a sofőrt használta fel az üzenet hirdetésére.
- Az ajtójukban talált szórólagnak köszönhetően több mint háromszázan keresték fel a Sola Scriptura könyvesboltot és vásárolták meg *A nagy küzdelem* című könyvet. Mások pedig beiratkoztak az egészség-klubba.

Íme, egy missziómunka, amely által megújulhat, élettel telhet fel a gyülekezet, s mely révén a városlakók kézhez kaphatják Isten figyelmeztető üzenetét. A Prófétaság Lelke kijelenti: „*A nagy küzdelem* című könyvet kell leginkább terjeszteni. A múlt, a jelen és a jövő történelmét tartalmazza. Bemutatva földünk történelmének utolsó eseményeit, lényegében az utolsó figyelmeztetést képezi a világ számára. Minden más, általam írt könyv-nél inkább óhajtom *A nagy küzdelem* terjesztését, mivel leginkább ez tartalmazza a legnyíltabbban az utolsó figyelmeztetést a világ számára.” (208/1905. Levél).

A vég harangjai konganak. Nincs messze az az idő, amikor Isten gyermekei elhagyják a városokat. A Krisztus iránti szeretetért, gyertek, mielőtt elhagynánk a városokat, vigyünk minden családnak egy *A nagy küzdelem* című könyvet! ■

Daniel Dincă lelkész,
Cocorăști-Colți,
Prahova megye

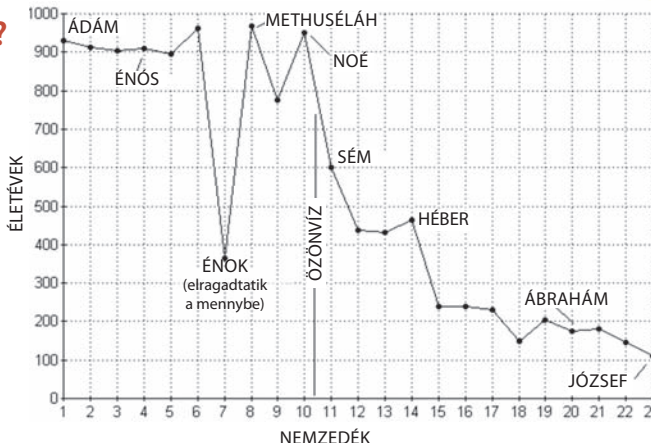

Ki élt többet?

Kiról van szó, és hány évet élt?

(1Móz 5. és 9. fejezetei)

Ádám _____	969
Énós _____	962
Séth _____	912
Járed _____	905
Énok _____	930
Noé _____	365
Lámekh _____	777
Methuséláh _____	950

Kiról van szó?

(1Móz 25:33; 1Móz 26:7; 1Móz 24:45-46; 1Móz 32:28; 1Móz 37; Eszt 4:14; Jób 1:12)

- Eladtam az elsőszülöttségi jogomat. _____
- Azt hazudtam, hogy a feleségem a húgom. _____
- Azt mondtam egy idegennek: „Igyál és adj inni a tevéidnek is.” _____
- Úgy fognak nevezni engem: „Aki küzdött Istennel.” _____
- Eladtak a testvéreim. _____
- „Ezért az időért jutottam királyságra.” _____
- Az Úr megengedte Sátánnak, hogy elvegye mindenemet, csak életemhez nem nyúlhatott _____

- Izrael
- Jób
- Ézsau
- Eszter
- József
- Rebeka
- Izsák

Alina Chirileanu
társigazgató, Gyermek-
osztály, Román Unió

Töltsd ki a Bibliaszöveg hiányzó részeit, és tanuld meg kívülről a szöveget!

(Zsolt 121:7-8)

Az Úr ..... téged minden .....
megőrzi ..... Megőrzi az Úr a te
....., mostantól fogva
.....!

A vacsora és a jókívánások... majd a Végén!

Minél inkább halogatja Megváltónk eljövését, annál fullasztóbban hat földi életünkre, főleg az egyházban, az emberi természet. Kezdünk státútomokat kölcsönözni a szomszédoktól, s úgy viszonyulni ahhoz az egyházi szolgálathoz, amelyre elhívtunk, mint a „világ fiai”. Kölcsönösen gratulálunk egymásnak a „győzelmekért” vagy elszomorodunk, amikor egyetlen jelét sem látjuk annak, hogy embertársaink magatartása változna, miközben új, dicséretet érdemlő okokat vonultatunk föl.

Az előzékenység arra kötelez, hogy köszönjük meg az őszinte és szívélyes szavakat, a Biblia azonban arra tanít, hogy csak egy az Úr. Idén ősszel lesz 22 éve annak, hogy 100 jelölttel együtt én is felvételiztem az Adventista Teológiai Intézetbe. A kizáró jellegű első próbatétel egy homiletikai vizsgát is magában foglalt. Az általam kihúzott cetlin a következő szöveg állt: „Magyarázza meg Mk 20:42-44 verseit: »Tudjátok, hogy azok, akik a pogányok között fejedelmeknek tartanak, uralkodnak felettük, és az ő nagyjaik hatalmaskodnak rajtuk. De nem így lesz közöttetek.«” Isten kegyelméből fölvetek, ám nem kiváló magyarázatomnak köszönhetően. Ma, amikor visszaemlékszem azokra a napokra, újra magyarázom ezt a szöveget, és elszomorítana, ha elvárnám a dicséretet.

Miután a korábbi számban elhatároztuk, hogy Istenhez vezetjük az egyházat, ebben a hónapban az akcióterv következő jelmondatát ajánlom: „Az értelmesek pedig fénylenek, mint az égnek fényessége; és akik sokakat az igazságra visznek, miként a csillagok örökkön örökké.” Igaz, hogy a cselekmény központjában mi vagyunk, akik szolgálunk, ám foglalatosságainkban az első helyet az Igazságnak mint kutatásunk tárgyának kellene elfoglalnia, aztán pedig a *sokaknak*, akiknek az életéből hiányzik a krisztusi életszemlélet, és szükségük van irányításra, *tanításra*, a „tanuljátok meg Éntőlem” és a „tanítsatok meg minden népeket” tevékenységeire, valamint a tartós valóságokkal való törődésre.

Ha nehéz így hinni és főleg élni, akkor mégis, hogyan néz ki egy „csillag”? Kérdezzünk meg valakit, aki a csillagokat tanulmányozta.

Sir Isaac Newtonra általában úgy tekintünk, mint az Isten művét vezérlő tudományos törvényszerűségek legtermékenyebb felfedezőjére. Tehetségével és képességeivel messze meghaladta a legnagyobb gondolkodókat és tudósokat, nagymértékben járult hozzá a matematika, az optika, a fizika és a csillagászat tudományához. Ő fedezte fel a gravitáció törvényét, fogalmazta meg a mozgás alapvető törvényeit, fejlesztette ki a matematikai számításrendszert és elemelte a fény jellegét. Mivel érdekelt volt abban, hogy megértse Isten módszereit, a jellegzetes tüneményekre különböző formulákat fejlesztett ki. Hosszasan tanulmányozta a Bibliát, főleg a próféciákat, és elismerte, hogy a történelem a Teremtő kezében van.

Ám annak ellenére, hogy tudományos munkásságért számos kitüntetést kapott, Newton megmaradt alázatos, kedves embernek. Halála után néhány évvel rokonai emlékművet állítottak neki a következő felirattal:

Itt nyugszik a nemes Sir Isaac Newton, aki mennyeihez közeli értelmével elsőként bizonyította be a matematika fáklyáját, a növények mozgását, az üstökösök pályáját és az óceánok áramlását. Kutatta a fénysugarak közti különbségeket, s a bennük rejlő különböző színeket, azt, amit előtte mások még el sem tudtak képzelni. A természet, az őskor és a Szentírás szorgos és bölcs magyarázója életszemlélete által hirdette a mindenható Isten nagyságát, s jelleme által bemutatta az evangélium egyszerűségét. Örüljenek a halandók, hogy volt az emberi fajnak egy ilyen kincse. Született 1642. december 25-én, meghalt 1727. március 20-án.

Ha van a ragyogásnak ideje, akkor az az idő még nem jött el. Amikor majd Ő megjelenik, olyanok leszünk, mint Ő, vagyis ragyogóak. Addig azonban elégséges az a „dicsőség”, hogy hasznosak lehetünk, és elég az a tisztesség, hogy kiválasztottak lehetünk arra a munkára, amelyben másokat is megtaníthatunk az igazságra.

Nem szeretnék elhalasztani a „vacsorát és a jókívánásokat” a Végére? ■

Marius Munteanu,
a Romániai Hetednapi
Adventista Egyház
elnöke

A **Curierul Adventist** (román nyelvű) archívuma elektronikus változatban is elérhető. A DVD mintegy ezer – 1914–2013 között, nyomtatásban megjelent – lapszámot tartalmaz PDF formátumban, lehetővé téve a kulcsszavas keresést is. A DVD megvásárolható a Kiadványok Osztályon keresztül, ára 10 lej.

A **Curierul Adventist** archívuma a romániai Adventista Egyház egyik felbecsülhetetlen szellemi értéke. Ajánljuk mindazoknak, akik ragaszkodnak Isten egyházához és átfogó képet szeretnének kapni az advent mőről.

